T. 631.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று

மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

பதினான்காந்தொகுதி.

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1915—1916.

உ

செந்தமிழின்
பதினான்காந்தொகுதியுள்ளுறை.

அந்தகக்கவிவீரராகவ முதலியார் காலம்:—	ஸ்ரீமத்-வே. ஜோ தம்பிப்பிள்ளையவர்கள்.	௪௭௫
அருண்மாட்சி:—	,, வ. மு. இரத்தினேசுவரையரவர்கள்.	௧௬௬
அன்பைப்பற்றிய பாடல்கள்:—	,, T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தாரவர்கள்.	௧௧௨
அனுதாபக்குறிப்பு:—	,, பத்திராதிபர்.	௩௧௧
ஆகாப்பத்து:—	ஸ்ரீமத்-ஊ. சா. வேங்கடராமன் அவர்கள்.	௩௨௬
இந்தியாவின் அரசியல்:—	,, M. S. சேஷையங்காரவர்கள்.	௮௧, ௧௯௭, ௨௭௭
இப்பொழுதுகிடைத்த வளையாபதிச் செய்யுண் முதலியன:—	,, T. K. இராமாநுஜஐயங்காரவர்கள்.	௩௭௧
இரங்கற்பாக்கள்:—	,, வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்கள்.	௩௧௧
இரண்டு வேதாரணியத்துச் சாசனங்கள்	,, சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௩௬௫
இலக்கணதீபம்:—	பத்திராதிபர்.	௨௩௮
உவமானசங்கிரகம்:—	ஸ்ரீமத்-A. M. சடகோபராமாநுஜாசாரியரவர்கள்.	௧௬௧
எத்துணையோபரி பாடல் என்பதைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு	,, வே. முத்துஸாமி ஐயரவர்கள், M. A., L. T.	௬௧
ஏநேயகாவியம்:—	,, S. மயில்வாகனம் அவர்கள்.	௨௮௯

ஐயவினுத்தொடர்:—	,,	ஊ. சா. வேங்கடராமன் அவர்கள்.	க௨௬
ஒரு திருவாரூர்ச் சாசனம்:—	,,	சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௪௮௯
ஒரு பொதுக்கூட்டத்தின் தீர்மானம்:—	,,	ஆ. ச. ஆறுமுகம்பிள்ளையவர்கள்.	௩௪௬
ஓசையென்பதுகாவதமோ நாற்காவதமோ?	,,	டி. எஸ். குப்புசாமிசாஸ்திரியவர்கள்.	௫00
ஓர் வேண்டுகோள்:—	,,	வி. ஏ. வி. காசிநாதன் செட்டியாரவர்கள்.	க௫௩
கல்விப்பயிற்சிக்குரியது தாய்மொழி:–	,,	இராதாகிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள்.	௩௪௫
காவேரிபாக்கத்துச் சாசனம்:—	,,	து. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள் M. A.	௪௬க
குடிதாங்கியைப்பற்றியோர் குறிப்பு:—	,,	சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௪௮௮
குறுந்தொகை:—	,,	அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௩௩௮
குறுந்தொகையுரையாராய்ச்சியும் பாடாந்தரமும்:—	,,	கந்தசாமியாரவர்கள்.	க௮௫
கோகழிவிளக்கம்:—	,,	கந்தசாமியாரவர்கள்.	௪௪௪
கோச்செங்கணுன் காலமெது? :—	,,	S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரியவர்கள்	௪க௩
சில வகுப்பார்களின் பட்டப்பெயர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள்:	,,	ஜி. ஏ. சுந்தரமையரவர்கள், B. A., B. L.	௩௨௨
சிறுபஞ்சமூலம்:—	,,	சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௩க
சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் செய்த உபந்யாசம்:—		ஆனரபிள் ஸ்ரீமத்-ராஜராஜேச்வர சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள்.	௩௨௬

சைவசமயிகளுக்கு விக்ஞாபனம்:—	ஸ்ரீமத்-தி. அ. சு. அ. ராமநாதன் செட்டியாரவர்கள்.	௨௫௨
ஞானதரிசினி:—	„ M. M. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள்.	௧௫௪
தமிழ்நாடுகள்:—	„ S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரியவர்கள்.	௪௧௭, ௪௯௫
தமிழகம்:—	„ வே. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள், பீ. ஏ.	௪௯௯
தமிழர் ஆரியரே:—	„ ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள்.	௩௪௦
தமிழெழுத்துத் தமிழெழுத்தே:—	„ ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள்.	௨௯
தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றுமன்று வேறுமன்று:—	பத்திராதிபர்.	௫௩
தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றா? வேறா? :—	ஸ்ரீமத்-T. S. குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரியவர்கள்.	௪௯
திரிகடுகம்:—	„ சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௬௨
திருவள்ளுவரும் ஞானவெட்டியும்:—	„ T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தாரவர்கள்.	௧௭௧
திருவெண்காட்டுச் சாசனங்கள்:—	„ தி. அ. கோபிநாதராவ்அவர்கள் M. A.	௩௯௧
நக்கீரர்செய்தநிகண்டு:—	„ தமிழ்கற்போன்.	௪௯௮
நட்பு:—	„ சு. ஹரிஹரையரவர்கள்	௩௯௫
நெற்குன்றைவாண முதலியார்:—	„ சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௪௧௧
பசுவின் பெருமை:—	„ M. M. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள்.	௭௫

பதார்த்ததீபிகை:—	,, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௫௭' ௧௭௭, ௫௦௨
பழமொழி:—	,, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௪௪௦
பழமொழி முதற்பாட்டும் சில பிழை திருத்தமும்:—	பத்திராதிபர்.	௪௩௮
பாண்டியன்மாகீர்த்தி:	ஸ்ரீமத்-S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரியவர்கள்.	௪௪௮
பிழைதிருத்தம்:—	பத்திராதிபர்.	௪௧௯, ௪௯௪
புத்தகமதிப்புரை:—	பத்திராதிபர்.	௪௯, ௮௮, ௧௨௮, ௨௧௩, ௨௮௭, ௩௨௭, ௩௯௭, ௪௧௯
பூர்வீக இந்தியர்களின் வியாபார ஊக்கம்:—	சுதேசமித்திரன்.	௧௨௧
பெண்கல்வி:—	ஸ்ரீமதி-ரா. சுப்புத்தாயவர்கள்.	௨௭௦
பேராவூர்—பிடவூர்:—	ஸ்ரீமத்-சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௨௦௮
போர்க்கருவிகள்:—	,, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள்.	௧௮௨
மக்கட்பேறு:—	,, I. M. முருகையவாத்தியாரவர்கள்.	௧௩௩
மகளிர்மணம்:—	,, T. N. அப்பனையங்காரவர்கள்.	௩௮௧
மகாசனங்களுக்கு விண்ணப்பம்:—	,, சங்கத்தலைவரவர்கள், கரந்தை.	௪௯௮
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம் வருஷோத்ஸவ மங்கலவாழ்த்து:—	,, வி. திருஞானசம்பந்தம் அவர்கள்.	௨௭௫
௸	,, ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள்.	௨௭௯

ஷை	,, T. K. இராமாநுஜ ஐயங்காரவர்கள்.	௩0௧
ஷை	,, சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள்.	௩0௨
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு அளித்த விசேஷ நன்கொடை	மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியதரிசிகள்.	௨௩௧
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நிர்வாகஸபையின் தீர்மானங்கள்:—	மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் மானேஜரவர்கள்.	௧௭௬, ௨௩௪, ௩௨௫.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப் பரீக்ஷைகளின் தேர்ச்சி விவரம்:—	மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள்.	௨௧௭
மதுரைநாயக்கர் வம்சத்தரசர்கள்:—	ஸ்ரீமத்-R. S. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள், B. A., B. L.	௩௧௩, ௩௫௩, ௩௮௫, ௪௮0.
மறைசைக்கலம்பகம்:—	,, நடராசபிள்ளையவர்கள்.	௧௭0
மானிடர்கடமை:—	,, நமச்சிவாயத்தம்பிரானவர்கள்.	௨௫௩
மும்முரசம்:—	,, வே. இராஜகோபாலனவர்கள்.	௪௫௧
மேற்கோள்விளக்கம்:—	,, S. இராதாகிருஷ்ணையரவர்கள், B. A., F. M. U.	௧
ஷை:—	,, S. முத்தூரத்நமுதலியாரவர்கள்.	௧௧௫
ரஸாயனநூல் :— (Chemistry)	,, R. S. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள், B. A., B. L.	௩௪, ௬௫, ௧0௫, ௧௪௫, ௨௪௬, ௩0௫.
ராமாயணகுசேலன் :—	,, வி. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.	௧௧௭
ருக்குமதீவிவாஹ பராமர்சம்:—	பத்திராதிபர்.	௨௨, ௯௭.

ருதுமதீவிவாஹம்:—	ஸ்ரீமத் M. R. ஸ்ரீநிவாஸையரவர்கள்.	௧௮, ௮௯, ௨௦௧.
வண்டின் ஒலி:—	„ R. வேங்கடாசலம்பிள்ளையவர்கள்.	௪௫
வறுமையிற்செம்மை:—	„ ஊ. சா. வேங்கடராமன் அவர்கள்.	௨௬௫
வாழ்த்துப்பாக்கள்:—	„ வே. முத்துஸாமி ஐயரவர்கள், M. A., L. T.	௩௪௪
வேள்பாரியின் கொடைவிறல்:—	„ வ. மு. இரத்திநேசுவரையரவர்கள்.	௨௧௦
ஸ்ரீரங்கத்துச்சாசனங்கள்	„ து. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள், M. A.	௩௭௫

செந்தமிழ்ப் பதினான்காந்தொகுதியில் வெளிவந்தநூல்:—

(முற்றுப்பெறாதது.)

பழமொழி மூலமும் முறையும்:—	பத்திராதிபர்.	௧, ௨, ௩, ௪, ௫, ௬, ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧, ௧௨ தொகுதிகள்.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] ராக்ஷஸ ஸ்ரீ கார்த்திகை மீ [பகுதி-க.

Vol. XIV. November—December, 1915. No. 1.

மேற்கோள் விளக்கம்

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட கலித்தொகைப்பாட்டுக்களின் அட்டவணை.

முன்னுரை.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் கற்றுக்கொள்பவர்களுக்கும், கலித்தொகைவாசிப்பவர்களுக்கும் உபயோகப்படலாமென்றுநினைத்துப் பின் அச்சிட்டிருக்கும் அட்டவணையை யமைக்கலாயினேன். வேறொருவர் உதவியின்றி என்வேலையாகவே இது இயன்றதனால் நான் காட்டியிருக்கும் உத்தேசம் நானூறுமேற்கோள்களுக்குமேல் எனக்குவிளங்காத பலமேற்கோள்களிருக்கலாம். அவற்றுள் இருபதுக்குக்குறையாமல், செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையிலச்சிட அப்பத்திரிகையின் மானேஜரவர்களுக்கு மேற்கோள்களை முற்பட்டனுப்புகிறவர்களுக்கு மேற்கோள்ஒன்றுக்கு அணா எட்டுவீதம் இனாம்கொடுக்கச்சித்தமாயிருக்கிறேன் என்று செந்தமிழிற்பிரசுரம்செய்யும்படி மானேஜரவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

கலித்தொகையின்பாட்டுக்களை யார்யார் எழுதினார் என்பது விளங்காதவிஷயமாகவேயிருக்கிறது. 142-ஆம் பாட்டாகிய "புரிவுண்ட" என்னும் நெய்தற்கலியுரையிற்கூறியதை ஆதாரமாகக்கொண்டு இந்நூன்முழுவதையும் நல்லந்துவனாரே எழுதினாரென்றுசாதிப்பது தவறு

*

என்பது, (ஐங்குறுநூற்றில்உபயோகித்திருப்பதுபோல்) கலித்தொகையின் 88-ஆம்பாட்டாகிய "ஒரூஉக், கொடி" என்னும் மருதக்கலியிற் பிரயோகித்திருப்பதையறிந்தும், 136-ஆம்பாட்டினுரையில், "புள்ளிக் கள்வன்" என்றார் மருதத்தினும் என்றுகூறுது "புள்ளிக்கள்வன்" என்றார்பிறரும் என்று நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையினால்விளங்கும்.

"பெருங்கடுங்கோன் பாலை குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனிள நாகன் மருத—மருஞ்சோழ
னல்லுத் திரன்முல்லை நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி"

என்னும் ஒருவெண்பா கோனுப்பட்டு வித்யாபாநு என்ற பத்திரிகையிற் காணப்படுகிறது. கலித்தொகையின் ஐந்துபிரிவுகளையும் முறையே பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோமுதலிய ஐந்துபுலவர்களும் பாடினார்கள் என்று இவ்வெண்பா கூறுகிறது.

இப்பாட்டு உற்றதையுரைக்கும் பழையபாட்டோ? அல்லது பிற்காலத்தாரொருவர் யுக்தியைச்செலுத்தி இயற்றிய புதுப்பாட்டோ?

"பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ" என்ற சிறப்புப்பெயரைத்தாங்கியவரைப் பாலைக்கலியுடன்சம்பந்தப்படுத்துவதும், ஐங்குறுநூற்றுள் நூறுகுறிஞ்சிப்பாட்டுக்களையும், பத்துப்பாட்டில் (பொருளதிகாரம் 19-ஆஞ்சூத்திரவுரையிற்கூறியபடி) பெருங்குறிஞ்சியையும்பாடிக் குறிஞ்சி பாடுவதிற்றேர்ந்தவர் என்று பெயர்பெற்ற கபிலரைக் குறிஞ்சிக்கலிப் பாக்களுடன்சேர்ப்பதும், கலித்தொகை 142-ஆம்பாட்டின் ஆதாரத்தைவைத்துக்கொண்டு நெய்தற்கலிப்பாக்களுடன் நல்லந்துவனரைச் சேர்ப்பதும், மருதம் இளநாகனர் என்பதுதான் இவர்பெயரோ என்று எண்ணும்விதம் மருதனிளநாகன் என்ற பெயரையுடைய ஒருவரை மருதத்துடன்சம்பந்தப்படுத்துவதும், ஒருவர் வித்வத்தையும், விவேகத்தையும்விளக்கும். ஆனால் விஷயம் இவ்விதம்தானா?

ஐங்குறுநூற்றைப்போல் வெண்பாவிற்கண்டிருக்கும் ஐந்துபுலவர்களும் சமமான இலக்கமுள்ளபாடல்களைச்செய்திருந்தால் இவர்கள் ஓர் ஏற்பாட்டின்மேற் கலிப்பாக்களை இயற்றினார்களென்றுகொள்ளலாம். விஷயம் இதற்குமாறாகவிருக்கிறது. பாலை, குறிஞ்சிமுதலிய பிரிவுகளில் முறையே 35, 29, 35, 17, 33-பாடல்கள் இருக்கின்றன. ஆயினும் இவ்வாக்ஷேபம் வலியதன்று.

அளவிலாவியப்புடன் கலித்தொகைக்கு உரையெழுதின "புலவர் உச்சிமேற்கொள்" நச்சினார்க்கினியர் மேலேகண்ட ஐவர்பெயர்களையும் எங்கேயாவது சூசிப்பித்திருக்கக்கூடாதா?

"ஊர்க்காணிவந்த" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுரையில் "ஞாழல் முடித்தாளென நெய்தற்றலைவிபோலவும், "ஊர்க்காணிவந்தபொதும்ப" ரென்றதனான் மருதத்துக்கண்டான்போலவுங்கூறிக் குறிஞ்சிப்........ பொருளாகமுடித்தானாதலிற் குறிஞ்சியுட்கோத்தார்"என்று நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருக்கிறார். யார்கோத்தார்? கபிலரா? நல்லந்துவனாரா? பலர்பாடிய பல குறிஞ்சிக்கலிகளை ஆராய்ந்து திணைமயக்கமுள்ள இப் பாட்டையும் மேற்கூறியகாரணத்தாற் குறிஞ்சிக்கலியென்றே தீர்மானித்து அவ்வகைக்கலிப்பாக்களில் மேலான இருபத்தொன்பது கலிப் பாக்களைக் குறிஞ்சிக்கலியென்று சேர்த்துவைத்தார் கபிலர் என்று கொள்வோமா? அல்லது இவ்விதவேலையை நல்லந்துவனாரேசெய்தா ரென்று நினைப்போமா?

இப்படியே கூன்பாட்டாகிய "என்னோற்றனை"யென்னும் மருதக் கலியுரையில் "இஃது ஊடற்பகுதியாகலின் மருதத்துக்கோத்தார்"* என்று கூறியிருக்கிறது. இதன்பொருளும் விளங்கவில்லை.

கடவுள்வாழ்த்துப்பாட்டுரையில் "பாலைத்திணையையுந் திணையாக ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்கோத்தார்........"என்று கூறியிருக்கிறதே. இதன்பொருளென்ன? பெருங்கடுங்கோ, "பாலைக்கலி"என்று முப்பத் தைந்துபாட்டுக்களை இயற்றிவைத்திருந்ததைக் கலித்தொகையென்ற நூலில் நல்லந்துவனார்சேர்த்தார் என்பதைத்தானா இவ்வுரை குறிக் கிறது? பலர்செய்து பரந்துகிடந்த கலிப்பாக்களை ஆராய்ந்து அவற்றுள் மேலான பாலைக்கலிப்பாக்களைத் தனியாகஎடுத்துப் பாலையையும் தனித்திணையாகக்கொண்டு, கலித்தொகையென்றநூலை நான்குதிணை நூலாகக்காட்டாமல் ஐம்பெரும்பிரிவுகளாக ஆக்கியதற்கு வேண்டுங் காரணத்தை இவ்வுரை குறிக்கின்றதென்று நினைக்கக்கூடாதா?.

மறுபடி நெய்தற்கலியுரையின்முடிவில் "இத்தொகையைப் பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தலென இம்முறையேகோத்தார் நல்லந் துவனார்" என்னும் உரைக்கு (நல்லந்துவனாருட்பட்ட) ஐவர் ஐந்து

* தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரம் 13-ஆஞ்சூத்திரத்தின் உரையையும் பார்க்க.

நூல்களாக எழுதிவைத்திருந்தவற்றை மேற்கண்டமுறையேகோத்தார் என்பதுதானுபொருள்?

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் 15-ஆம் சூத்திரஉரையில் "இச் சூத்திரவிதி உண்மையிற் சான்றோர் அகத்தினும், கலியினும், ஐங்குறு நூற்றினும், பாலைக்கண்ணே உடன்போக்குநிகழ்ந்தசெய்யுட்களைக் கோத்தாரென்றுணர்க." என்று கூறியிருக்கிறது. அகநானூறு, ஐங் குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகிய மூன்றுநூல்களையும் ஒரேமாதிரியாகக் கூறும் இவ்வுரை இவ்வாராய்ச்சிக்கு ஒருவிதப்பயனுள்ளதாகவும் தோற்றவில்லை.

" கற்றறிந்தாரேத்துங்கலி " என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட இந்நூல் சொன்னயத்திலும், பொருணயத்திலும் சிறந்தது. இதன்பெருமை யைக் கோணுப்பட்டு "வித்யாபாநு" என்ற பத்திரிகையினின்றெடுக்கப் பெற்ற பின்வரும்வெண்பா விளக்கும்.

"திருத்தகு மாமுனிசிந் தாமணி கம்பன்
விருத்தக் கவிவளமும் வேண்டேம்—திருக்குறளோ
கொங்குவேண் மாக்கதையோ கொள்ளே நனியார்வேம்
பொங்குகலி யின்பப் பொருள்."

இந்நூலின் அருமையை அதைப்படித்தே அறியவேண்டும். இப் புத்தகத்தை இதுவரை பார்த்திராதசிலருக்காகச் சூரியன்வெளிச்சத் தைக்காட்டத் தீவட்டிகளையெரிப்பதுபோல் இந்நூலின்சிலபாகங்களை எடுத்தெழுதத் துணிந்தேன்:—

1\. தோணலை முண்டு துறக்கப் பட்டோர்
வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்;
கூடினர் புரிந்து குணனுணப் பட்டோர்
சூடின ரிட்ட பூவோ ரன்னர்; (பாலை—23.)

2\. துணிநீராற் றூய்மதி நாளா லணிபெற
வீன்றவ டிதலைபோ லீர்பெய்யுந் தளிரொடு
மான்றவ ரடக்கம்போ லலர்செல்லாச் சினையொடும்
வல்லவர் யாழ்போல வண்டார்க்கும் புதலொடு

நல்லவர் நுடக்கம்போ னயம்வந்த கொம்பொடு
முணர்ந்தவ ரீகைபோ லிணரூழ்த்த மரத்தொடும்
... ...
நயந்தார்க்கோர் நல்லைம னிளவேனி லெம்போலப் (பாலை—32.)

3. குன்றக னன்னாடன் வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற்
றிங்களுட் டீத்தோன்றி யற்று.
... ...
நிழற்கயத்து
ணீருட் குவளைவெந் தற்று. (குறிஞ்சி—5.)

4. நல்லாய்கேள்....................
பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வ நீயறியா
யாதொன்றும் வாளா திறந்தீவாய் கேளினி
நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்
நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா
இறையே தவறுடை யான். (குறிஞ்சி—20.)

5. தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னா
செய்வது நன்றாமோ மற்று. (குறிஞ்சி—26.)

6. கனவினா னெய்திய செல்வத் தனையதே
ஐய வெமக்குநின் மார்பு. (மருதம்—3.)

7. நெட்டிருங் கூந்தற் கடவுளர். (பரத்தையர்) மருதம்—28.

8. மலிதிரை யூர்ந்துதன் மண்கடல் வௌவலின்
மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார்நா டிடம்படப்
புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கெண்டை
வலியினான் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்
றொல்லிசை நட்ட குடியொடு தோன்றிய
நல்லினத் தாயர்...........(முல்லை—4.)

9. அச்சத்தான் மாறி யசைவினாற் போத்தந்து
நிச்சந் தடுமாறு மெல்லிய லாய்மகண்
மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ னின்னலஞ்
சுற்றிச் சுழலுமென் னெஞ்சு. (முல்லை—10.)

10. அகன்ஞாலம் விளக்குந்தன் பல்கதிர் வாயாகப்
பகனுங்கி யதுபோலப் படுசுடர் கல்சேர
விகன்மிகு நேமியா னிறம்போல விருள்வர
நிலவுக்காண் பதுபோல வணிமதி போதரக்
கண்பாயல் பெற்றபோற் கணைக்கா லலர்கூம்பத்
தம்புகழ் கேட்டார்போற் றலைசாய்த்து மரந்துஞ்ச
முறுவல்கொள் பவைபோல முகையவிழ்பு புதனந்தச்
சிறுவெதிர்ங் குழல்போலச் சுரும்பிமிர்ந் திம்மெனப்
பறவைதம் பார்ப்புள்ளக் கறவைதம் பதிவயிற்
கன்றமர் விருப்பொடு மன்றுநிறை புகுதர
மாவதி சேர மாலை வாள்கொளா
வந்தி யந்தண ரெதிர்கொள வயர்ந்து
செந்தீச் செவ்வழ றொடங்க வந்ததை
வாலிழை மகளி ருயிர்பொதி யவிழ்க்குங்
காலை யாவ தறியார்
மாலை யென்மனார் மயங்கி யோரே. (நெய்தல்—2.)

11. காட்டாயேன், 'மண்ணகமெல்லா மொருங்கு சுடுவேனென்
கண்ணீ ரழலாற் றெளித்து;
பேணான், துறந்தானை நாடு மிடம்விடா யாயிற்
பிறங்கிரு முந்நீர் வெறுமண லாகப்
புறங்காலிற் போக' விறைப்பேன்! முயலி
லறம்புணை யாகலு முண்டு. (நெய்தல்—27.)

631

உ

மேற்கோள் விளக்கம்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட

கலித்தொகைப்பாட்டுக்களின் அட்டவணை.

வரிசை நிர்.	பொருளதிகாரப் புத்தகத்தின் பக்கம்.	மேற்கோள்.	கலித்தொகைப் பாட்டினெண்.	அடிகள்.
1	10	பாடிமிழ்......பரவுதும்	105	69—70
2	,,	படை......புகின்	109	19—20
3	11	வையைப்......தெளிப்பேன்	98	31—32
4	,,	சினை......வியைவதோ	16	11—12
5	,,	வளிதரு......மியைவதோ	,,	11
6	16	விடியல்......லகலறை	45	1
7	,,	அணை......பெற்றதை	66	9—12
8	,,	தணந்தனை......காணிய	71	17—20
9	17	கலியின்கண் மாலைக்காலம்நெய்தலில் வந்தவை	118,119, 120, 123	
10	20	பகைவென்று......கடும்பனி	31	17—20
11	24	அருந்தவமாற்றியார்	30	பொதுவாக
12	25	புனையிழைநோக்கியும்	76	,,
13	,,	அலர்ந்திகழ்நறுங்கொன்றை	150	,,
14	27	தொல்லெழில்......படர்ந்தே	29	1—26 முழுவதும்
15	28	தொல்லூழி......நீ	129	1—20
16	,,	ஆய்தூவி......அறியாயோ	56	15—18
17	,,	கொல்லேற்றுக்......மகள்	103	63—64
18	29	வளியா......மகடோள்	,,	68—70
19	,,	முள்ளெயிற்றேஎரிவளைப்.......கொள்பவன்	104	18—21
20	,,	எழின்மருப்பெழில்வேழம் என்றது முதலியநாலுபாட்டும்	138,139, 140, 141	பொதுவாக
21	,,	மாமேலாநின்று......பட்டு	139	15—17
22	,,	புரிவுண்டபுணர்ச்சி என்றதுமுதலிய ஆறு பாட்டும்	142,143, 144,145, 146, 147	
23	,,	கூனுங்குறளும்......மருதத்துட் கோத்தார்	94	பொதுவாக

24	29	கல்லா......மாறு	112	3
25	,,	நடாஅக்கரும்பமன்ற......எமர்	,,	6—7
26	,,	நறவினைவரைந்தார் என்னுங்கலி	99	பொதுவாக
27	,,	ஈண்டுநீர்மிசை யென்னுங்கலி	100	முழுவதும்
28	,,	தொடங்கற்......மற்றைஇய	2	1—10
29	33	தருக்கேம்......கால்	69	21—24
30	35	கலியினும் பாலைக்கண்ணே உடன் போக்குச்செய்யுட்களைக் கோத்தார்	9, 11முத லியவை	
31	37	அலர்ந்திகழ்நறுங்கொன்றை	150	பொதுவாக
32	39	தாமரைக்கண்ணியை......நீவரின்	52	7—8
33	,,	உடையிவ......தகைப்பன	3	6—9
34	,,	கண்மிசை......விரும்பார்கொல்	27	13—16
35	41	தீம்பால்கறந்த.. ...களைகுவைமன்	111	1-23மு
36	,,	ஆயர்மகனையும்......மருந்து	107	25—27
37	43	நம்முணருதற்......தொட்டேன்	94	35—36
38	,,	பேயும்பேயும்......வேண்டுவல்	,,	39—40
39	,,	போற்றாய்......நீருண்பவர்	62	9—11
40	,,	மேயுநிரை......மகன்	108	11—13
41	44	புனத்துளான்......மேய்க்கிற்பதோ	,,	29—31
42	,,	வழங்கா......வெமர்	112	13—14
43	,,	பல்கால்......செலற்கே	113	20—26
44	45	தாமரைக்கண்ணியை......மாலையை	52	7—11
45	46	பகைவென்று......விடுவதோ	31	17—18
46	48	பொய்யற்ற......லொல்வதோ	15	14—15
47	49	மயங்கமர்......விடுவதோ	31	9—10
48	,,	பகைவென்று......மிசையவர்	,,	17
49	,,	நீளுயர்......தொடியெழவே	,,	25
50	50	ஒருகுழை......தூதே	26	1-25மு
51	51	பல்வினை......வலித்திமன்	17	6
52	,,	தோற்றஞ்சாறுகுபொருள்	,,	10
53	,,	பகையறுபயவினை	,,	14
54	,,	வேட்டபொருள்	,,	18
55	52	நெஞ்சு......சொல்லென்னுயிர்	24	1-17மு
56	67	சீர்கெழு......அனையளே	9	15—17
57	69	எறித்தரு......மற்றதுவே	,,	1-24மு
58	76	அரிதாய......கேளினி	11	1—5
59	77	புத்தியானை......தங்கினேன்	97	7
60	78	கடவுட்பாட்டால்	93	பொதுவாக முழுவதும்
61	,,	ஒரூஉக்......கூறு	88	1-21மு

62	81	நுண்ணெழின்மாமை......னென்னும்	4	17—20
63	82	நெஞ்சநடுக்குற	24	பொ. மு
64	,,	உறலியாம்......உளராயின்	30	13—16
65	83	அரும்பொருள்......தரற்கு	18	1-12 மு
66	,,	பொய்யற்ற......மறுத்தலொல்வதோ	15	14—15
67	84	அரிதாயவறனெய்தி	11	பொ. மு
68	85	திசைதிசை......முன்றுறை	26	13
69	,,	பாடின்றிப்பசந்தகண்	16	பொதுவாக
70	86	இணைந்திணைந்து......சார்ந்து	142	60—66
71	87	குரவை......புலகே	103	75—79
72	,,	கடவுட்பாட்டுமுதலியன	93,95,96 97, 98	
73	,,	மரையா......வெமக்கு	6	1-11மு
74	,,	எல்வளை......வல்லவோ	13	10—13
75	,,	அணையவை......பெரிதழியாதி	,,	23—24
76	88	விரிகதிர்......நல்லூர	71	1—8
77	89	பாஅலஞ்செவி	5	பொதுவாக
78	90	வீங்குநீர்......நல்லூர	66	1—8
79	92	வாருறு......பழியே	58	1-23மு
80	93	இவட்கந்தை......வேண்டுவலியான்	61	13—17
81	,,	காராரப்பெய்த என்னுங்கலி	109	பொதுவாக
82	94	சான்றவிர்......கடனே	139	1-37மு
83	,,	ஊக்கத்துமேலு......சிறிது	94	17—21
84	95	புரிவுண்டபுணர்ச்சியென்னும்பாட்டு	142	பொதுவாக
85	,,	ஏஎயிஃதொத்தன்......மற்று	62	1—8
86	97	மலிதிரையூர்ந்து என்னுமுல்லைக்கலி	104	
87	,,	ஆங்கணயர்வர்தழூஉ	,,	1—61
88	,,	பாடுகம்வம்மின்	,,	62
89	,,	நெற்றிச்சிவலை......மகள்	,,	63—67
90	,,	ஒருங்குநாம்......மகன்	,,	68—71
91	,,	கோளரி......மதித்து	,,	72—75
92	101	ஏறும்......கொண்டு	101	46—49
93	116	தாமரைக்கண்ணியை ......சிறு குடி யோரே	52	7—10
94	196	கார்முற்றி......புனலூரன்	67	1—5
95	,,	மீளிவேற்றானையர்....கொடியெழுவே	31	24—25
96	199	நிலம்பூத்த......உள்ளார்கொல்	27	9—12
97	200	கன்மிசை......விரும்பார்கொல்	,,	13—16
98	,,	திசைதிசைதேனார்க்கு...உறைபவர்	26	13—16

99	200	புனவளர்பூங்கொடி என்னும் மருதக் கலி	92	பொதுவாக
100	227	இலங்கு......மலை	41	18—20
101	,,	செவ்விரல்......புரைத்தலைத	76	6—9
102	261	சுடர்த்தொடீஇ......மான்	51	1-16 முழுவதும்
103	263	பகைவென்று......கடும்பரி	31	17—20
104	264	இலங்கு... மலை	41	18—20
105	,,	பொய்த்தற்கு ...தீத்தோன்றியபற்று	,,	21—24
106	265	வாரிநெறி......இயல்பன்றே	114	1-21 மு
107	267	வளைமுன்கை......தெருமந்திட்டு	51	10
108	271	கொடியவும்......பரி	54	1—3
109	,,	அதனால்......தோழி	,,	15—16
110	273	புனைபிழை ......பாலதினி	76	1-22 மு
111	276	தெருவின்சட்... ..கொள்வதெவன்	60	12—14
112	279	மின்னொளி......தோழி	55	1-23 மு
113	282	நன்னுள்......அன்றோ	39	30—35
114	291	கொடியவும்......புரைமே	54	1-20 மு
115	302	அரவின்......வேண்டும்	50	6—11
116	3.6	கடிமலர்......கிடவாதோ	135	6—14
117	320	தெருமந்துசாய்த்தார்தலை	39	25
118	321	மாமலர்......நின்றேமே	133	1-19 மு
119	329	அவனுந்தான் ஏனல்......மகன்	39	7—10
120	,,	எனவாங்கு......யாய்	,,	19—21
121	334	வினவுதியாயின்	76	5
122	,,	கொடியவுங்கோட்டவும் என்பதன் சுரிதகம்	54	15—20
123	338	வீழ்பெயற்......உகுபவால்	48	8—11
124	341	இருவர்கட்......தலை	39	24—25
125	,,	எனவாங்கு......யாய்	,,	19—21
126	342	நெறியறி......முந்துறீஇ	,,	45
127	,,	சேயுயர்......வினியே	,,	49—50
128	35[illegible]	தெரியிழாய்......பாடிக்காண்	,,	26—29
129	354	பொய்யற்ற......படிவத்தான்	15	14—15
130	356	என்னைநீ......கால்	73	14—17
131	357	புலவியாற்......புகும்	92	39—41
132	,,	ஏதப்பாடெண்ணி......யார்	81	25—28
133	358	பாரிவன்... மாறு	89	1—3
134	359	ஓரிரா......உயிரே	5	14—19
135	360	நெஞ்சுநடுக்குற என்னும் பாலைக்கலி	24	பொதுவாக

136	371	நோதக்காயென......வந்துரையாக் கால்	73	6—9
137	,,	மண்டு......மருண்டு	,,	19—22
138	,,	பூங்கட்......தந்து	79	20—23
139	373	மையற......படர்தகநாம்	81	1—37
140	,,	வனப்பெலாம்......விடல்	86	11—16
141	,,	தந்தை......பெற்றமகன்	,,	28—29
142	374	கண்ணிநீ... . துகளினே	72	9—20
143	,,	ஏந்தெழின்......ஏறியசெல்	96	1—38 முழுவதும்
144	375	மெய்யை......	95	25—33
145	376	உறுவளி......தவறுடையேன்	84	1—40 முழுவதும்
146	377	அணியொடு......தந்து	79	7—23
147	,,	அவட்கினிதாகி......நின்றெழில்	82	22—35
148	378	மறைநின்று......பெற்றமகன்	86	23—29
149	,,	வேற்றுமை......கூறு	88	15—21
150	380	நீரார்செறுவின் என்னும் மருதக்கலி	75	பொதுவாக
151	381	நுண்ணெழின்......னென்னும்	4	17—20
152	384	பூங்கட்......பலபாராட்டி	79	20
153	,,	நாடிநின்......வாக்கினே	72	13—16
154	385	அரிதாயவறனெய்தி என்னுங்கலி	11	பொதுவாக
155	,,	புல்லுவிட்டிறைஞ்சிய.....தகைப்பன	3	13
156	386	அறனின்றியயனறற்றும்(பாலைக்கலி)	,,	பொதுவாக
157	,,	யானிற்கூறவும்......யாயினே	,,	19
158	395	பொய்ந்நலகல்......பெறனுபிரே	5	17—19
159	398	கண்டேனின்மாயம் என்னும் மருதக் கலி	90	பொதுவாக
160	399	அடக்கமில்......போன்றனள்	82	12—14
161	403	ஆரா... அமையுமோ	90	10—18
162	408	கலந்தநோய்......வெல்குவை	46	23—24
163	,,	புலந்தாயு......வெல்குவை	,,	24
164	,,	நனைபெயல்......யானுந	,,	18—21
165	409	கண்டவரில் ...விடினே	125	1—24 முழுவதும்
166	410	ஆயிழாய் .....தவறு	88	8—9
167	,,	நின்னுணே... . யார்	81	27—28
168	,,	கடியதமக்கியார்......யார்	88	5
169	411	மாசற......பெறுகிற்பின்	77	16—19
170	414	உண்கடன்......வேட்கை	22	1—8

171	423	இல்லென......பிளிவெனக்	2	15
172	424	போழ்திடை......செய்தும்	4	10—11
173	,,	முள்ளெ(ளெயெ)யிற்று.....செய்தும்	,,	13—14
174	,,	அரிதாயவறனெய்தி	11	பொதுவாக
175	428	நிலநாவிற்......உரைத்ததை	35	15—20
176	,,	நடுநின்று......வென்றூர்	24	11—12
177	429	அன்ன......கொண்டு	92	59—68
178	436	அறியவும்......மடநெஞ்சே	123	14
179	,,	போர்......வந்தாயோ	120	15—16
180	,,	பாய்திரை......சிறுகுழல்	129	9—17
181	437	அலந்தாங்கு......போலவும்	128	10—17
182	439	கேளல......நெஞ்சத்தேம்	63	10—11
183	,,	இனிப்புணர்ந்த .....நெஞ்சே	67	14—17
184	440	மாண்மறந்து......முண்டு	89	12—15
185	,,	குதிரைவழங்கிவருவல்	129	6
186	443	காமர்கடும்புனல்	39	பொதுவாக
187	444	ஈர்ந்தண்......காவலரே	52	11—14
188	446	தமக்கினிதென்று......மற்று	62	7—8
189	,,	எறித்தபடைபோ......னுயிர்	94	9—12
190	,,	உழுந்தினும்......பிறப்பு	,,	27—28
191	,,	புள்ளிக்கள்வன்......கூறு	88	10—14
192	,,	குதிரையோவீறியது	96	23
193	447	குறியின்றி......துறந்ததை	127	10—13
194	,,	பசலையால்......ரொழிந்தக்கால்	15	13
195	,,	தோணலமுண்டு......பூவோரன்னர்	23	8—13
196	449	இடுமுணெடு......உள்ளத்தை	12	1—10
197	,,	எல்வளை......வல்லவோ	13	10—13
198	,,	பொய்யாக......மார்பின்	37	17
199	451	அதிர்வில்......எல்லா	81	29—33
200	,,	எல்லாநீ......பெறுதகிதென்	61	7—9
201	,,	எல்லாவிஃதொத்தன்	,,	1
202	452	என்றூளெழுதிய......தொய்யிலும்	18	3
203	,,	நெய்தலிதழுண்......மன	39	43
204	,,	நின்கண்ணுற்......யான்	,,	42
205	456	அன்பற......உண்டு	19	8—13
206	,,	வலைபுறு......போலவும்	128	16—19
207	,,	அணைமருள்......துனியாகுதலே	14	1—9
208	457	இலங்கு......பொய்த்தான்மலை	41	18—20
209	458	வேங்கை......நாம்	43	1—7
210	,,	அரிதாயவறன்	11	பொதுவாக

211	459	நுண்ணெழின்மாமை	4	17
212	460	பொன்னென......கற்பின்	77	12—15
213	461	மல்கவழும்......சார்ந்து	142	8—66
214	463	திருந்திழாய்கேளாய்	65	பொதுவாக
215	464	என்செய்தான்......முடைந்து, முதலியவை	60	9—11...
216	,,	ஈதலிரந்தார்......முதலியவை	61	11-12...
217	,,	அணிமுகமதி......பண்டு	64	1—7
218	465	ஆர்வுற்றார்... ..தவன்	42	13—15
219	,,	பொருடான்......பிரிவோய்	21	10—12
220	466	உலகம்புரப்பான்......உடையன்	47	1—2
221	,,	தாமரைக்கண்ணியை......யோரே	52	7—10
222	,,	நெஞ்சத்த......தீவாயோ	69	14—15
223	,,	அகலநீ......தெடுப்புமே	70	11—14
224	467	விரிகதிர்மண்டிலம்	71	பொதுவாக
225	468	இதுவுமோர்......றுடைத்து	89	1—2
226	469	நாணும்......பிறப்பிலி	60	29
227	,,	தொடிஇயவெமக்குநீயாரை	88	3
228	,,	செவ்விய......வினி	19	1—6
229	,,	உறலியாம்......ருளராயின்	30	13—16
230	478	திறனல்ல......மகன்	86	21—22
231	479	தானுற்ற......பன்னாளும்	37	4—5
232	,,	சேயேன்மன்......துயரிழப்பேன்	,,	7
233	481	ஒன்று, இரப்பான்......சொல்லும்	47	1—2
234	482	அன்னான்......சுடரிழாய்	,,	7—8
235	484	ஒரூஉநீ......கடை	87	1—2
236	,,	சேய்நின்று......யார்	81	27—28
237	,,	வல்லார்......யவள்	141	19—20
238	,,	அடன்மா......தவள்	,,	9—10
239	485	வையம்......செய்தாள்	,,	12—14
240	,,	முறஞ்செவி......புலிசெற்று	52	பொதுவாக
241	486	உரனுடை......வென்பாய்	12	10—11
242	,,	பெண்டிர்......மலை	40	23—24
243	,,	துயிலின்றி......மன்னோ	30	5—6
244	488	அரிதாய..... களித்தலும்	11	1
245	500	ஒருக்குநாம்......மகன்	104	68—71
246	501	மாண்மறந்து......சேர்தலுமுண்டு	89	12—15
247	,,	நோய்சேர்ந்த......கற்பின்	77	18—19
248	504	இனியான்......வாழேன்	23	6—7
249	,,	அலந்தாங்......போலவும்	128	10—15

250	504	கனவினை......மார்பு	68	24—25
251	,,	வானினிலங்கு......மலை	41	19—20
252	505	தூதவர்......குயிலானுமரோ	33	24—25
253	,,	பழிதபு......வென்று	143	22—26
254	506	பலவின்......பாடுகம்வா	41	16—17
255	,,	மென்றோணெகிழ்த்தான்......பிற	142	49—50
256	,,	பையெனக்......கரந்து	,,	35—36
257	,,	பிறங்கிரு......யாகலுமுண்டு	144	46—48
258	508	பின்னீதல்......பெரிதே	48	21—24
259	510	சினைவாட......வியைவதோ	16	11—12
260	,,	அச்சாறாக......னைகுவல்	75	20—21
261	,,	நற்றாரகலத்து......முண்டு	93	35—37
262	511	இடனின்றி......அல்லதை	2	19—22
263	514	அவனுந்தான்......மகன்	39	7—10
264	,,	முல்லை......யார்	108	15—18
265	,,	கண்ணியள்......கூர்ந்து	37	3—6
266	,,	அவன்......துயருழப்பேன்	,,	6—7
267	515	பெண்......நமக்காயின்	,,	9
268	,,	நெய்தனெறிக்கவும்......ஆள்பவன்	143	31—38
269	,,	உழுந்தினை......பிறப்பு	94	27—28
270	519	கடைக்கண்ணாற்......னோக்கி	51	15
271	521	நுதலுமுக......கிளியுமன்று	55	7—14
272	524	அடைமரை......காணூஉ	84	10—11
273	,,	வேயமன்றன்று......மன்று	55	11
274	,,	பூவமன்றன்று......மன்று	,,	12
275	528	தூதுணம்......னெழினலம்	56	16
276	530	ஊறுநீர்......மெயிற்றாய்	20	11
277	,,	யாழ்கொண்ட......மாலை	29	17
278	,,	உரல்புரைபாவடி	21	1
279	,,	மாணெழில்......வரிற்றாங்கும்	20	15
280	,,	நறுமுல்லை......நிரைத்த	22	15
281	531	பான்மருண்......பாவடி	21	1
282	535	ஈரத்துள்......வெந்தற்று	41	30—31
283	,,	மல்லரை......நாடகேள்	52	5—6
284	536	நீருட்குவளைவெந்தற்று	41	31
285	542	ஒழிந்தோராயின்வரையறையின்மையிற் காட்டாமாயினும் அவை வந்துழிக்காண்க	69-ஆம் கலி.	
286	548	முதிர்கோங்கின்......முலை	56	23—24
287	588	அரிதாய......களித்தலும்	11	1

288	589	பாஅலஞ்செவி..... மானிரை	5	1
289	,,	உறுபுலி......வேங்கை	38	6
290	,,	காமர்கடும்புனல்......ஆடுவோள்	39	1
291	594	அரிதாய......களித்தலும்	11	,,
292	,,	அடிதாங்கும்......வெம்மையால்	,,	6
293	,,	பண்டரங்க......மென்றோண்	1	9
294	595	அரிதாய......களித்தலும்	11	1
295	596	அரிதாய......களித்தலும்	,,	,,
296	599	அரிதாய......களித்தலும்	,,	,,
297	607	அவனுந்தான்......புண்டியங்கும்	39	7
298	626	தகைமிகு......ரினமாக	,,	46
299	628	காரெதிர்......கறங்க	105	24
300	,,	நேரிதழ்......நிறப	,,	26
301	,,	மலர்மலி......பணைஇ	102	23
302	,,	புரிபுரிபுபுக்க......குத்தினவேறு	103	22—23
303	,,	இரிபெழு......யிலைதொன்று	104	39—41
304	631	செய்தான்......மகன்	51	16
305	,,	நின்கண்ணுற்......யான்	39	42
306	634	இணைநல......சென்றோர்	11	19
307	,,	மெல்லியான்......புகுதராக்கால்	70	20—23
308	656	பாஅலஞ்செவி......மயங்கி	5	1—2
309	671	அரிதாயவறனெய்தி	11	1
310	678	அரிதாய......களித்தலும்	,,	,,
311	685	ஒரூஉக்......தவர்	88	1—4
312	,,	உருவதுபோலு......மயில்	33	17—18
313	689	வலிமுன்பின்......ளென்றோழி	4	1—8
314	,,	காழ்விரி......னென்னும்	4	9—12
315	,,	நீயே......நில்லாவே	7	9—12
316	691	காணுமை......மடநெஞ்சே	123	6—8
317	,,	இன்......காணீ	125	16—19
318	692	நீரார்..... கொண்மார்	75	1—2
319	693	கருங்கோட்டு......நெஞ்சே	123	1—19
320	,,	ஞாலமூன்றடி......செலவே	124	1—21
321	694	நகைமுதலாக......நோய்	137	13—17
322	695	நச்சல்கூடாது......வேண்டுவல்	8	19—20
323	696	தன்னகர்விழைய	8	22
324	,,	கோடு .....நாடன்	38	9
325	,,	ஞாலமூன்றடித்தாய	124	பொதுவாக
326	,,	கருங்கோட்டுநறும்புன்னை	123	,,
327	,,	பாடின்றி......தான்	16	14

328	696	செய்பொருட்......திறத்தே	16	17—21
329	699	கல்லெனக்......கொண்டமைவாளோ	5	10—11
330	,,	ஓரிரா......வாழ்வாளோ	,,	14—15
331	709	ஆறறியந்தணர்......	1	1
332	,,	படுபறை	,,	5
333	,,	மண்டமர்	,,	8
334	,,	கொலேயுழுவைத்	,,	11
335	,,	எனவாங்கு, பாணியுங்	,,	14—15
336	719	அரும்பொருள்......தரற்கு	18	பொதுவாக
337	720	மரையா......வறப்ப	6	,,
338	,,	தீம்பால......கனைவைமன்	111	1—23
339	721	தாதுசேர்......காண்கும்	80	25—26
340	,,	கரந்தாங்கே......பண்பு	141	15—16
341	722	சான்றவிர்......கடனே	139	1—37
342	,,	கண்டவி......ரதுவே	140	1—34
343	,,	என்னுனும், பாடெனிற்பாடவும்..... சிறிதாங்கே	,,	13
344	,,	காராரப்பெய்த......	109	21—26
345	,,	அரிதினிற்......தமர்	141	1—25
346	,,	வாழிசான்றீர்......	,,	10—20
347	,,	அம்மசான்றீர்......	,,	14
348	723	புரிவுண்ட......கொள்ளாது	142	3
349	,,	இணைநறு......நீடுயிர்த்தன	,,	60
350	,,	எல்லிரா... மெல்ல	,,	61—62
351	725	செவ்விய......வினி	19	1—6
352	,,	செல்லினி......படுதலுமுண்டு	,,	7—13
353	,,*	மாமலர்......டொருங்குடன்	133	பொதுவாக
354	,,	மின்னொளி......போல்	55	,,
355	,,	வெல்புகழ்......வொழுக்கத்தான்	118	,,
356	,,	அருடீர்ந்த......செய்யான்	120	,,
357	,,	நயனும்......நடுவும்	130	,,
358	,,	கொடியவுங்கோட்டவுங்......கோதை	54	,,
359	726	பான்மருண்......பாவடி	21	,,
360	,,	எஃகிடை......போல்	32	,,
361	,,	அகன்ஞாலம்......வாயாக	114	,,
362	727	ஒன்று......உடையன்	47	1—2
363	,,	வேனிலுழந்த......களிறு	7	பொதுவாக
364	,,	ஏனவிதணத்......மகன்	39	7—10
365	,,	புனவேங்கை......மன்றே	,,	32—35
366	,,	பாஅய்ப்பாஅய்ப்......தோள்	36	12—13

367	727	மலிதிரை......வௌவலின்	104	1
368	728	இரிபெழு......கண்டை	,,	38—41
369	,,	தாளெழு......தலைச்சென்று	,,	44
370	,,	காலவை,......சுற்றொடு	85	பொதுவாக
371	731	அரிநீரவிழ்......யணிச்சம்	91	,,
372	,,	காணின்......பெட்பச்செயல்	,,	23—24
373	,,	நலமிகநந்திய......தடமென்றோள்	113	பொதுவாக
374	,,	வாரிநெறிப்பட்......தாழ்ந்த	114	,,
375	,,	சுணங்கணி	60	,,
376	,,	ஒரூஉநீ......கொளல்	87	,,
377	735	நெஞ்சுநடுக்குறக்கேட்டு	24	,,
378	,,	சுடர்த்தொடீஇ கேளாய்	51	,,
379	,,	திருந்திழாய்கேளாய்	65	,,
380	736	கால்பொர......சிதைத்ததை	45	8—11
381	,,	அறனிழல்......உற்றாளை	99	8—10
382	750	நோய்சேர்ந்த......கற்பின்	77	18—19
383	,,	விருந்தேநீர்......புலவி	75	27—29
384	,,	திறனல்ல......பெற்றமகன்	86	26—27
385	751	சீர்கெழு......கல்லதை	9	15
386	752	தெரிகணை......தலை	39	22—25
387	754	மலைபுரை......கணையரை	9	14—20
388	755	சான்றவிர்......ரென்னும்	139	பொதுவாக
389	759	மைபற......பூணணைத்தர	81	1—2
390	760	யாரிவ ...படிறுடைத்து	89	1—2
391	761	கொழுநிழன்......கூழை	56	2—3
392	768	நெறியறி......மம்பனும்	39	45—47
393	787	கடுங்களிற்றொருத்தல்	2	26
394	788	பொரி......கோடும்	13	3—4
395	,,	சுறவேறெழுதிய......தொட்டு	84	23
396	792	மரையா......வறப்ப	6	1
397	795	எறித்தரு......முக்கோலும்	9	1—2
398	802	துகடீர்பு......யவைபத்தாரோலை	94	43

S. இராதாகிருஷ்ணையர்,

B. A. F. M. U.

ருதுமதீவிவாஹம்.

“செந்தமிழ்” (தொகுதி-௧௩-பகுதி ௧௦-ல்) ௩௮௫-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

(5) பால்யவிவாகத்தின் நீடித்தவழக்கம்.*

அப்படியிருந்தால், பிராமணர்களுக்குள் ப்ரௌடையாவதற்கு முன்னமேயே கட்டாயமாக விவாகம்செய்யும்வழக்கம், வெகுகாலமாக நடந்துவந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு என்னகாரணம்? அவ்வழக்கத்துக்கு ஆதாரங்கள் ஸ்மிருதிகளிலு மிருக்கின்றனவோ? அதற்கு என்னநியாயம். ஆகிய இந்த 2 விஷயங்களுக்குச் சமாதானங்கள்சொல்லவேண்டிய தவசியமாயிருக்கிறது.

இந்தத்தேசத்தில் வரவர க்ஷத்திரியர்களுடையவலிமைகள்குறைந்து அதில் முக்கியமானவம்சங்களே அற்றுப்போய்விட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால், பிராமணர்கள் தங்களுடையமதத்தையும் ஸ்திரீகளையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளச் சக்தியற்றவர்களாயிருந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்திதியில் மகமதியர்கள் மேன்மேலும்படையெடுத்தும் அனேகர்கள் இத்தேசத்திற் குடியேறி அரசாக்ஷிசெய்தும் வந்திருக்கிறார்கள். கணக்கிட்டுப்பார்த்தால், சுமார் 1000-வருஷத்துக்குக்குறையாமல் மகமதியர்கள் அரசாக்ஷிசெய்தும் இத்தேசத்தில் குடியேறியு மிருக்கிறார்களென்று தெரியவருகிறது. அவர்கள் முரட்டுஜாதியார்களானபடியால், தாங்கள் ஜெயித்த நாடுநகரங்களைக் கொள்ளையடிப்பதும், அகப்பட்டஸ்திரீகளைச் சிறைபிடித்துப்போவது மவர்களுக்குச் சகஜதர்மமாயிருந்திருக்கிறது. அக்பரைப்போன்ற சில மகமதிய அரசர்கள் தர்மமாக அரசாக்ஷிசெய்து

* இந்த ருதுமதீவிவாஹம் என்னும் விஷயத்திலுள்ள ஆக்ஷேபாம்சங்களிவையென்பதை யெல்லோருமறியவேண்டிய தவசியமாகையால் அவற்றை ஆங்காங்குணரும்படி முற்றொடரில் ருதுமதீவிவாஹபராமர்சம் கீழ்க்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றிருந்தது. அதனை அவ்வாறு சேராது பிரத்தியேகமாய் வைக்கும்படி நிருபநேயர் விரும்பியதற்கிணங்கியே இதனை யடுத்து ருதுமதீவிவாஹபராமர்சம் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கிறது.—ப-ர்.

வந்தபோதிலும் ஒருகண்டம்போல் விஸ்தாரமாயுள்ள இந்தத்தேசத்திற் சின்னப்பட்டினங்களிலும் கிராமங்களிலும் மகமதியர்களுடையகொடுமைகள் மிகுதியாயிருந்திருக்கவேண்டுமென்று சரித்திரங்களினால் தெரியவரும். விவாகமானபெண்ணைப் பலாத்காரம்செய்தால் மிகுந்த பாபமும், ஜாதியார்களுக்குள் நிந்தையும் ஏற்பட்டிருப்பதை உத்தேசித்து மகமதியர்களுள், துஷ்டராயுள்ளவர்கள், கல்யாணமாகாமல், ப்ரௌடையாய்த் தகப்பன்வீட்டிலிருக்கிறபெண்களை விசேஷமாய் அபகரித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். அதனால் எப்படியாவது தங்களுடைய மதத்தையும் ஸ்த்ரீஜாதிகளின் மானத்தையும் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று, பயந்தசுபாவமுடையவர்களும், வலிமையற்றவர்களுமான பிராமணர்களில், கற்றறிந்து முதன்மையாயுள்ளவர்கள், பெண் ருதுவாவதற்குமுன் ஒருபுருஷனுக்கு அவளை மணஞ்செய்துகொடுத்துவிட்டால், துஷ்டர்களுடைய நிர்ப்பந்தம் தங்களுக்கு ஏற்படாதென்று யோஜித்து, அவர்களை ப்ரௌடையாவதற்குமுன் கட்டாயம் கல்யாணம் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கண்டிப்பானநிபந்தனைகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்களென்று நினைக்க மிகுந்த நியாயங்களிருக்கின்றன. அதையனுசரித்துச் சிலர் எப்பேர்ப்பட்டவிஷயத்தைச்செய்தாலும் அதற்கு ஆதரவாகச் சாஸ்திரசம்மதமில்லாவிட்டால் இதரஜனங்கள் அதை அனுஷ்டிக்கமாட்டார்களென்றகாரணத்தைக்கொண்டு அதற்கு ஆதரவாகச்சில ஸ்மிருதிகளில் ப்ரௌடாவிவாகத்தைக்கண்டித்துச் சுலோகங்கள் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஷை நிர்ப்பந்தம் மேன்மேலுமிருந்துகொண்டிருந்தபடியால் ருதுவாவதற்குமுன்னமேயே பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொடுப்பது தொடர்ந்தவழக்கமாக ஏற்பட்டுவந்துவிட்டது.

ஸ்மிருதிகளில் அவைகளின் கர்த்தாக்களான ரிஷிகள்சொன்னவையேயன்றி இதரவிஷயங்களும் சேர்த்திருப்பதாகச்சொல்வதற்கு என்ன ஆதரவு என்று கேட்கலாம்; இத்தேசத்தில் வடக்கே இருக்கிற பாரதத்துக்கும் இத்தென்னிந்தியாவிலுபயோகப்படுத்தப்பட்டுவருகிற பாரதத்துக்கும் அனேகவிஷயங்களில் வித்தியாசமிருக்கின்றது. நம்முடையநாட்டில்வழங்கிவருகிற பாரதத்திற்கண்ட அனேகவிஷயங்கள்

வடக்கேயுள்ளபாரதத்திற் காணப்படவில்லை. ஏற்கனவே இருந்ததை எடுத்தாலும் இல்லாததைச்சேர்த்தாலும் ஷை 2 பிரதிகளில் ஒன்று தானே வியாசரிஷியின்வாக்கியம். மற்றொன்று இப்பால் உண்டான இதரர்களாலேதானே கூட்டப்பட்டோ அல்லது கழிக்கப்பட்டோ இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட மிகவும் தவறுதலானசெய்கையை 5-ம் வேதமாக எண்ணப்படுகிற இந்தப் பாரதம்விஷயமாகச் செய்தது யார். இன்னும், ராமாயணம்முதலிய புஸ்தகங்களிலும் வேற்றுமை யிருப்பதாக ஷை 2 தேசத்துக்கிரந்தங்களையும் பார்த்தவர்கள் சொல்லு கிறார்கள். மிகவும் மேன்மையாக மதிக்கப்பட்டுவருகிற வான்மீகராமா யணத்துக்கு விரோதமாய், அதிலில்லாத ஆக்ஷேபணைக்கு இடமான விஷயங்களைக்கண்டும் பல ராமாயணங்களிருக்கின்றன. இப்பொழுதும் புத்திசாலிகள் அவர்களுடைய கற்பனாசக்தியின் அளவுக்குத்தக்கபடி ராமாயணம் கவனம்செய்துகொண்டேயிருக்கிறார்கள். அச்சுப்பிரதிக ளுள்ள இந்தக்காலத்திலேயே ஷேக்ஸ்பியர்நாடகபுஸ்தகம் முதலியவற் றில் வேற்றுமைகளிருக்க அச்சில்லாமல் ஓலைகளில் எழுதப்பட்ட பிரதி களில் அந்தக்காலத்திற் சில கலப்புக்களில்லை என்று நாம் எப்படிச் சொல்லமுடியும்.

ஸ்மிருதிகளெல்லாம் ஒருமுகமாய் அபிப்பிராயம் சொல்லாமல் ருதுமதீவிவாஹவிஷயத்திற் பலவிதமாகச்சொல்லுதல்—1,

மேலே விவரித்திருக்கிறபடி கல்யாணமந்திரங்களில் ஆதிமுதல் அந்தம்வரையுள்ள மந்திரதாத்பரியங்கள்—2,

பூர்வம்தொடங்கி ருதுவானபெண்ணுக்குக் கல்யாணம்செய்துவந் திருக்கிறதாகவெளியாகிற அநுபவங்கள்—3.

ஆகிய இந்தச் சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்களினால் ருதுமதீவிவாஹம் நின்றுபோனதற்கு மேலேசொன்னகாரணம் மிகவும்பொருத்தமாயும் சம்பாவிதமாயுமிருக்கிறது.

மேற்படி அபிப்பிராயம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதில்லை என்று நாம் வைத்துக்கொண்டாலும், திரிகாலஞானிகளாகிய மகரிஷிகள், பின்னால் இத்தேசத்துக்கு நேரிடக்கூடிய மேற்சொன்ன நிர்ப்பந்தங்களை உத்தேசித்து ருதுவாவதற்குமுன் கட்டாயம் கல்யாணம்செய்யவேண்டுமென்கிற விதியையும், மற்றவிதிகளுடனும் வேறுவிதமாக அபிப்பிராயப்பட்ட ரிஷிகளினுடைய அபிப்பிராயங்களுடனும் கலந்து எழுதியிருந்தால், ஜனங்கள் காலதேசவர்த்தமானத்துக்குத்தக்கபடி அனுஷ்டித்துவரட்டுமென்று கிருபையான நோக்கத்துடன் எழுதியிருப்பதாகவும், நினைக்க நியாயமிருக்கிறது.

அப்படியில்லாவிட்டால், ப்ரௌடாவிவாஹத்தை அனுஷ்டித்து வந்தபிராமணர்கள் அதைமாற்றிப் பால்யவிவாஹம்செய்வதாயிருந்தால் அப்படிச்செய்வதற்கு ஒரு ஸ்மிருதியிற்கூட ஆதரவு இல்லையென்று யோஜித்து மிகவும்கஷ்டப்படுவார்களென்று உத்தேசித்து ஸ்மிருதிகளிற் சில ரிஷிகள் எழுதியிருக்கவேண்டும்.

அகாலமரணமில்லாதிருந்த ஸ்ரீராமருடைய ராஜ்யகாலத்திலும், முந்தினயுகங்களிலும் பெண்ணுக்கு ப்ரௌடையாவதற்குச் சற்று முன்னமேயே கல்யாணம்செய்ததாக ஏற்பட்டாலும், அந்தக்காலத்தில் அதனால் எவ்விதபாதகமும் ஏற்பட நியாயமிருந்ததாகத்தெரியவில்லை.

(இன்னும்வரும்.)

M. R. ஸ்ரீநிவாஸையர்,

பெரியகுளம்.

ஸ்ரீ:

ருதுமதீவிவாஹ பராமர்சம்.

“செந்தமிழ்” (தொகுதி-௧௩ பகுதி ௧௦-ல்) ௩௮௫-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

———— :()o(): ————

ருதுமதீவிவாஹமென்னும்வியாசத்தின் (5-வதுலக்கமிட்ட) “பால்ய விவாஹத்தின் நீடித்தவழக்கம்” என்றதலைப்பின்கீழ், “பிராமணவகுப்பில், பெண்கள் ருதுமதியாவதற்குமுன்னமே கட்டாயமாக விவாஹம் செய்யும் வழக்கம் வெகுகாலமாகநடந்துவந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு என்னகாரணம்? அவ்வழக்கத்துக்கு ஆதரவுகள் ஸ்மிருதிகளிலுமிருக்கின்றனவே? அதற்கென்னநியாயம்?” என்ற கேள்விகளைக்கேட்டுக்கொண்டு சொல்லியிருக்கும் சமாதானங்கள் உண்மையானவையென்று நிரூபிக்கப்படுமானால் ருதுமதீவிவாஹக்ஷி நியாயமுள்ளதென்றுகொள்ளத் தடையில்லை. ஆகையால் அவற்றையாராயவேண்டிய தவசியமாயிருக்கிறது.

மஹமதியஅரசாட்சியில் அநீதியாக அவர்கள் இந்தியப்பெண்களைச் சிறைபிடியாதிருக்கும்பொருட்டுக் கன்னியாவிவாஹம் கட்டாயமாயேற்பட்டதென்றால் அது பிராமணவருணத்தில்மட்டும் நியதமாயும், மற்றவருணங்களில் நியதமில்லாமலுமிருக்கக் காரணமில்லை. பிராமணரல்லாதஹிந்துக்கள் பலாட்டியர்களாயிருந்தபடியால் அவர்களிடம் மஹமதியர் செல்லவில்லையென்றால்! அவர்களுக்குக் குருமாராய் அவர்களாற் போற்றப்பெற்ற பிராமணர்களுக்கும் அவர்களாதரவிருந்தபடியால், மஹமதியரால் இடைஞ்சலுண்டாயிருக்கமாட்டாதென்றே சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது. அன்றியும், பிராமணவகுப்பிற் பலாட்டியராயுள்ள மஹாராஷ்ட்ரர்களாவது மற்றவர்களைப்போலப் பிரௌடாவிவாஹத்தைக்கைவிடாதவராயிருக்கவேண்டுமே! அதுவுமில்லையென்றுதெரிகிறது. அல்லாமலும், மஹமதியராட்சிக்கு ஒருகாலத்திலுமுள்ளாகாத பரோடாமுதலான ஹிந்துராஜ்யங்களிலுள்ளபிராமணர்களும் கட்டாயமாகக் கன்னியாவிவாஹத்தையே கைக்கொண்டிருப்பதற்கும் இது காரணமாகமாட்டாதென்பதையும் நாம் யோசிக்கவேண்டும்.

ஆகையால் மஹமதியஆட்சியிலிருந்து பிராமணவகுப்பில், பிரௌடாவிவாஹம் விலக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்னும் ஊகமானது யுக்தியுக்தமாகுமென்றுதோன்றவில்லை.

சிலஸ்மிருதிகளிற் பிரௌடாவிவாஹத்தைக்கண்டித்திருப்பதானது ஸ்மிருதிசெய்த ருஷிகளா லெழுதப்பட்டதில்லையென்றும், பின்புள்ள பண்டிதர்களெழுதிக்கொண்ட மித்தியாசாசனமென்றும் சொல்லி, அதை நிரூபிப்பதற்குப் பாரதாதிகளின்பாடபேதங்களைத் திருட்டாந் தங்காட்டியிருப்பது சாக்குப்போக்கானபேச்சாயிருப்பதல்லது நிரூபிக்கத்தக்கசான்றாகுமென்று தோன்றவில்லை.

ஏனென்றால் ஒன்றை மித்தியாசாசனமென்றுநிரூபிக்கவேண்டுமானால் எதிரிகளால் ஆக்ஷேபிக்கத்தகாததாயும், மத்தியஸ்தர்களால் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாயுமுள்ள சாக்ஷ்யமானது, நிரூபிப்பவர்க்கனுகூலமாயிருக்கவேண்டும். இங்குப் பாரதாதிகளின் பாடபேதமானது ஸ்மிருதிகளின் மித்தியாசாசனத்தைச்சாதிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாகமாட்டாதென்று எதிரிகளா லாக்ஷேபிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால், திருஷ்டாந்தமாகக்காட்டப்பட்ட (பாரதாதிகளிலுள்ள) பாடபேதங்கள் மித்தியாசாசனமென்று உபயவாதிகளாலு மொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலல்லது அவை திருஷ்டாந்தமாகமாட்டாவென்பது நியாய சித்தாந்தமாயிருக்கிறது.

பாரதாதிகளிற் சிலகோசங்களிலில்லாதபாடங்கள் சிலகோசங்களிலிருப்பது வாஸ்தவமே. அவை யில்லாதகோசங்களில் எழுதாமல் விடப்பட்டனவாக ஏன்கொள்ளக்கூடாது. அப்படியும் கொள்ள இடங்கொடுக்கும்பக்ஷத்தில் அவற்றை மித்தியாசாசனங்களென்று எப்படி நிச்சயிக்கலாம். வியாசபாரதத்துள்ளேயே சிலபாகம்விடப்பட்டிருந்தால் விடப்பட்டபாகமாவது குறைத்தெழுதியபாகமாவது வியாசவாக்கியமாகாமற்போய்விடுமா? வியாசவாக்கியமாகாமற்போனாலன்றோ அது மித்தியாசாசனமாகும். பாரதாதிபாடபேதங்கள் மித்தியாசாசனமென்று சித்தியாதிருக்கச்செய்தே அவை ஸ்மிருதிவாக்கியங்களை மித்தியாசாசனமென்றுசாதிக்கத் திருஷ்டாந்தமாகலாமா? மித்தியாசாசனமென்று சித்தித்திருந்தாலும், எந்தஸ்மிருதியில் ருதுமதீவிவாஹநிந்தாவாக்கியமிருக்கிறதோ அதேஸ்மிருதியில் பிரதிபேதத்தில் அந்தவாக்கியமில்லாதிருக்குமானால் ஒருவாறு திருஷ்டாந்தங்காட்டலாம். அப்படி எந்தஸ்மிருதியிலிருக்கிறது. பொதுவாக ஸ்மிருதிகளிற் கன்னியாவிவாஹவிதிவாக்கியங்களும் ருதுமதீவிவாஹநிஷேதவாக்கியங்களுமேயிருப்பதால் அவை ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ளவையல்லவென்று

முன்னமே சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றையொழிய ருதுமதீவிவாஹ விதிவாக்கிய மெங்கேயாயினுங் கண்டதுண்டா? காணவில்லையாயின் மித்தியாவாக்கியங்களிவை? எதார்த்தவாக்கியங்களிவை? என்று காட்டுவ தெப்படி. இவற்றையெல்லாம் பரியாலோசியாது, நமதுகொள்கைக்கு விரோதமாயிருப்பதையெல்லாம் ஸ்மிருதிகளிற் பின்புள்ளாரெழுதிச்சேர்த்துவைத்த மித்தியாசாசனமென்று மேலெழுந்தபடியாகச்சொல்வதானது சாஸ்திரவாசனையேயில்லாத சாமான்யஜனங்களையேமாற்றி நம்கட்சியிற் சேர்ப்பதற்குப்பேசும்பேச்சாய்முடிவதல்லது பிராமாணிகராலங்கீகரிக்கும்படி எடுத்துக்கொண்டவிஷயத்தைச்சாதிக்கத்தக்கதாயில்லையென்று தோன்றுகிறது.

அன்றியும், ருதுமதீவிவாஹநிந்தாவாக்கியங்கள் ஸ்மிருதிகளிற் பின்புள்ளோரால் நுழைத்தெழுதப்பட்டிருக்குமானால், நம்மாலும் நமக்குவேண்டியவிஷயங்களை ஸ்மிருதிகளில் நுழைத்தெழுதி அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவர மார்க்கமில்லாதிருப்பதற்குக்காரணமென்ன? அந்தக்காரணம் முற்காலத்திலும் ஏன் இருந்து தடுக்காமற்போயிற்று. எழுதிவைத்தவர்கள் முதன்மையுடையவராயிருந்தார்கள், அவர்கள் சொற்படி யெல்லாரும் நடந்தார்கள் என்றால் அப்படிப்பட்ட பெரிய ஐகமத்தியமுடையாருக்கு விரோதமாக மகமதிய ரிடைஞ்சல்செய்தார்கள் என்றுசொல்லுவதும் அதற்கு அவர்கள் அஞ்சினார்களென்று சொல்லுவதும் பொருந்தாதிருக்கின்றன.

வால்மீகத்துக்குவிரோதமாகப் பல ராமாயணங்க ளெழுதப்பட்டிருப்பதுபோலவே ஸ்மிருதிகளு மவரவர்க்குத்தோன்றியவா றெழுதப்பட்டனவாகச்சொல்வதானது, தற்காலத்து அவரவர்க்குத்தோன்றிய வாறெழுதும் பலநாவல்கள்போலச் சட்டப்புத்தகங்களு மவரவரிஷ்டம்போலத் தோன்றியபடி யெழுதப்பட்டனவென்று சொல்வதுபோன்றிருக்கிறது. கதை காவியங்களெல்லாம் படிப்பவர்க்கு மனமகிழ்ச்சியுண்டாகவும் மனந்திருந்தவும்வேண்டிப் பொய்யும் மெய்யுமாகியவிஷயங்களைப் புத்திசாதுரியத்துக்குத்தக்கபடியமைத்துச்செய்யப்படுவனவாம். ஸ்மிருதிகளெல்லாம் சட்டமாதலால் அவற்றைக்கடப்பவர்கள் சிக்ஷைக்குள்ளாகும்படி உண்மையினின்று சிறிதும்தவறாமலும் முன்னுக்குப்பின் விரோதமில்லாமலுமே யெழுதப்படுவனவாம். ஆகையால் இதிஹாஸாதி காவியங்களுக்கும், ஸ்மிருதிகளுக்கும் வெகுதூரம் வித்தியாசமுடைமையாலு மவை திருஷ்டாந்தமாகக்காட்டத்தக்கவையல்ல.

"ஸ்மிருதிகளெல்லாம் ஒருமுகமாயபிப்பிராயம்சொல்லாமல் ருதுமதீ விவாஹவிஷயத்திற் பலவிதமாகச்சொல்லுதல்" என்று முதலாதரவாகக் காட்டியிருக்கும்விஷயம் வாஸ்தவமாயிருக்குமானால் ருதுமதீவிவாஹ கக்ஷி தோல்வியடையாதென்பது திண்ணம்.

அது வாஸ்தவமில்லையென்பதும், ஸ்மிருதிகளெல்லாம் ஒரேமுக மான அபிப்பிராயமுள்ளனவென்பதும் முன்னமே நிரூபிக்கப்பட்டன. இன்னும் இதனைச் சிறிது பராமர்சிப்போம்.

விதிவாக்கியங்கள் சாமான்யவிதியென்றும், விசேஷவிதியென்றும், நித்தியவிதியென்றும், விகற்பவிதியென்றும், நியமவிதியென்றும், விலக்குவிதியென்றும், பலதிறப்படும். அவற்றின் இலக்கணங்களும் வெவ்வேறும். இவற்றையுணராதார்க்குப் பலவிதஅபிப்பிராயமுடை யனவாகத்தோன்றுமாயினு முணர்ந்தார்க்கு அவ்வாறு தோன்றுவ தில்லை. எப்படியென்றால் ஒருயிரையும் கொல்லலாகாது என்பது பொதுவிதி. யாகபசு-கொல்லத்தக்கது, என்பது சிறப்புவிதி. இவ்விரண் டும் கொலைவிஷயத்தில் வெவ்வேறபிப்பிராயமுடையனவாகக்கொள்ளப் படுவதில்லை. ஏனென்றால் யாகநிமித்தமல்லாமலோருயிரையுங்கொல்ல லாகாது என்பதே இரண்டுவாக்கியங்களுக்குஞ் சேர்ந்ததாற்பரியமா யிருக்கிறது. இவ்வாறே ஸ்மிருதிவாக்கியங்கள் ஒரேவிஷயத்தில் வெவ் வேறபிப்பிராயமுடையனவாகத்தோன்றியபோதிலும் அவற்றையெல் லாம் ஒன்றுசேர்த்து ஒரேஅபிப்பிராயமுடையனவாகவே கொள்ள வேண்டும். அப்படிக்கொள்ளாவிட்டால் இது பிரமாணம், இது அப் பிரமாணம் என்று வியவஸ்தைசெய்யமுடியாமையாலொன்றையொன்று விரோதித்து எல்லாம் அப்பிரமாணமாய்முடியும்.

ஆகையால், விவாஹவிஷயத்தில் ஸ்மிருதிகள் சொல்லியேதெரிய வேண்டிய அதிருஷ்டபுண்யபலப்பிரதமான கன்னியாவிவாஹத்தைச் செய்யும்படிவிதித்தும், ராகப்பிராப்தமாய்த் தாமேதெரிந்துசெய்யத் தக்கதாயும், அதிருஷ்டபலமில்லாததாயுமுள்ள ருதுமதீவிவாஹத்தை

விதியாமலும் விலக்காமலும் உபேக்ஷையாய்விட்டும், காலாதிக்கிரமண ருதுமதீவிவாஹமானது சொல்லியேதெரியவேண்டிய அதிருஷ்டபாப பலப்பிரதமாகையால் அதனை நிஷேதித்துமுள்ளனவாகிய வாக்கியங்களுக்குப் பின்னுபிப்பிராயம் சிறிதுமில்லை.

இவற்றுள், கன்னியாவிவாஹம் சாஸ்திரசித்தமில்லையென்றுவது, காலாதிக்கிரமண ருதுமதீவிவாஹம் சாஸ்திரஸம்மதமுள்ளதென்றுவது, ஆசாரத்திருத்தக்கக்ஷியார் சொல்லுவதற் கிடமில்லை. ஆனுல், காலாதிக்கிரமணமில்லாத ருதுமதீவிவாஹம் சாஸ்திரசம்மதமில்லாமற்போய் விடவில்லை என்பதைமட்டும் பலமாய்ப்பிடித்து வழக்காடப் பின்வாங்காதவர்களாயிருக்கிருர்கள். அது (யதாயோக்கியமாக-ஏற்புழிக்கோடலால்) வர்ணக்கிரமமாக விவாஹத்துர்குவிதிக்கப்பட்ட வயக்கிரமத்தால் பிராமணரல்லாதவருணத்தார்க்குரியதாகக் கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கிறதென்று கன்னியாவிவாஹகக்ஷியாருக்கும்,சார்வத்திரிகமென்றுருதுமதீ விவாஹகக்ஷியாருக்கும் பின்னுபிப்பிராயமுண்டாயிருப்பதல்லது, ஸ்மிருதிகளில் பின்னுபிப்பிராயமிருப்பதாகச் சொல்லற்கிடமில்லை.

ஸ்மிருதிகளிற் பின்னுபிப்பிராயமிருப்பதாகவைத்துக்கொண்டாலும் அது சிஷ்டானுஷ்டானத்தாற் பாதிக்கப்படுவதல்லது சிஷ்டானுஷ்டானத்தை யது பாதிக்கமாட்டாது. எப்படியென்றுல் “தஜஹி ஷூஜிராயாக்ஷவஸ்ராக” ஒருவன் தனக்கு அத்தைமகளையாவது அம்மான்மகளையாவது கல்யாணம்செய்யலாகாதென்று ஸ்மிருதிசொல்லியிருக்க, அதன் வியாக்கியானத்தில் “இப்படியுள்ளகல்யாணம் தெக்ஷிணதேசசிஷ்டாசாரமாயிருப்பதால் தோஷமில்லை.” என்று உத்தரதேசத்தாரொருவர்எழுதியிருப்பதாலும்‘யஜ்ஞ ஆஸமயஃ ப்ரமாணம் வேதாஸ்ச’ என்று ஆசாரதர்மங்களுக்கு சிஷ்டானுஷ்டானமே முதலாவது பிரமாணமென்றும், வேதாதிசாஸ்திரங்களதனையடுத்து இரண்டாம் பிரமாணமென்றும் ஆபஸ்தம்பசூத்திரம்சொல்லுதலானு மறியலாம். ஆகையால் ஆசேதுஹிமாசலமாக அநாதிகாலமாயநுஷ்டித்துவரப்பட்ட சிஷ்டாசாரமாகிய கன்னியாவிவாஹத்தை அதர்மமென்று ஸ்மிருதிகள்

சொன்னாலும், சிஷ்டாநுஷ்டானமில்லாத ருதுமதீவிவாஹமே தர்மாசாரமென்று ஸ்மிருதிகள்சொன்னாலும் அவ்விரண்டுமே செல்லத்தக்கவையென்று சொல்லத்தக்கவையன்று.

இனி, ருதுமதீவிவாஹத்துக்கு இரண்டாவது ஆதாரமாகக்காட்டப்பட்ட விவாஹமந்திரங்களாலுண்டாகும் ஊஹங்கள், வாக்கியரூபமாயுள்ள கன்னியாவிவாஹவிதிகளையாவது ருதுமதீவிவாஹ நிஷேதவாக்கியங்களையாவது பாதிக்கமாட்டாவென்று முன்னமேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும், சம்ஸ்காரரூபமான கிரியைகளிற் (சடங்குகளிற்) சொல்லும்விஷயங்கள் அப்பொழுதே அனுபவயோக்கியமாயிருந்துதீரவேண்டுமென்னும் நியமமில்லையென்பதும், முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் அந்தமந்திரங்களை யாதரவாகக்காட்டுவது பிரயோஜனமற்றதாயிருக்கிறது.

3-வதுஆதரவாக "பூர்வம்தொடங்கி ருதுவானபெண்களுக்குக் கல்யாணம்செய்துவந்திருக்கிறதாக வெளியாகிறஅனுபவங்கள்" என்று சொல்லுமவைகளில் ஒன்றாவது பிராமணகன்னியாவிஷயமில்லாமையாலும்,எல்லாம் க்ஷத்திரியகன்னியாவிஷயங்களாயிருப்பதாலும்,அவை விவாதவிஷயத்துக்கு ஆதரவாகமாட்டாவென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டது.

உண்மை இப்படியிருக்கப் பிராமணவருணத்துக்கும் ருதுமதீவிவாஹம் உரியதென்பதற்குச் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களுண்டென்றெண்ணுவது முழுதும் தவறாயிருக்கிறது. சாஸ்திரங்கள் ருதுமதீவிவாஹத்தைப் பிராமணர்விஷயத்திலும் அங்கீகரித்திருப்பதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும், அது ஏதோ தக்ககாரணத்தால் முன்னோராசாரத்திருத்தத்தில் விலக்கப்பட்டுவிட்டபடியால் அதில் நாம் திரும்பவும் பிரவிர்த்திப்பது ஆசாரத்திருத்தமாகுமென்றுதோன்றவில்லை. ஏனென்றால், ஆசாரத்திருத்தமென்பது அவரவர் நெஞ்சுக்குத்தோன்றியவாறு

காமசாரமாயொழுகுமொழுக்கத்தாலுண்டாகுந் தீமைகளைப்போக்கு தற்குரிய சிலநியமங்களையேற்படுத்தி யொழுகச்செய்வதல்லது, அவ்வாறேற்பட்டிருக்கும் நியமங்களையழித்து இயற்கைவழியிற்செல்லச்செய்வதன்று. அங்ஙனம்செய்யின் அது விருத்தமென்றபெயர்பெறுவதல்லது திருத்தமென்றபெயர் பெறமாட்டாது. ஆகையாற் கன்னியா விவாஹம் இயற்கையான காமசாரமாயிருக்கும்பக்ஷத்தில் அதையொழித்து ருதுமதீவிவாஹத்தைக் கைப்பற்றச்செய்வது திருத்தமென்று சொல்லலாம். அப்படியில்லாமல் நியமத்தைத்தவிர்ப்பதே திருத்தமாகுமென்றுசொல்லஇடமில்லை. இன்னும், சாஸ்திராதாரமிருக்கிறதென்று அநுபவத்தில் விட்டிருக்கும் ருதுமதீவிவாஹத்திற் பிரவிர்த்திக்கும் நாம் இதைப்போலவே சாஸ்திராதாரமுள்ளதாய் அநுபவத்தில் விடப்பட்டிருக்கிற அந்யஜாதிவிவாஹத்திலும், மாம்ஸபோஜனத்திலும், பலபைதிருகாதிகளிலும் பிரவிர்த்திக்கப்போகும் ஆசாரத்திருத்தத்தையும், அங்கீகரிக்கவேண்டியவர்களாய்விடுவோம். அன்றியும், சாஸ்திராதாரமுள்ளதும், அநுகூலமாகத் தோன்றுவதுமான அன்னியஜாதிவிவாஹமுதலியவற்றை யங்கீகரியாத நாம், அவற்றோடொத்த ருதுமதீவிவாஹத்தைமட்டும் அங்கீகரிப்பதானது பக்ஷபாதமாயுமிருக்கிறது. ஆகையால் நம்முடைய பிரவிர்த்திக்குச்சாதகமாகாதசாஸ்திரங்களை நாம் லக்ஷ்யம்பண்ணாமலே வேறுவழியாக நம்முடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்ற இடமுண்டாவென்று பரியாலோசிப்பதே நலமென்றுதோன்றுகிறது.

(தொடரும்.)

திரு. நாராயணையங்கார்,

சேந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

உ

தமிழெழுத்துத் தமிழெழுத்தே.

இலக்கியத்தினது அமைதியே இலக்கணமாம். இலக்கியமாவது கருதப்பட்டபொருள். அப்பொருளினது இயல்பே இலக்கணமாம். இங்கே இலக்கணமெனக்கொள்ளப்பட்டது தமிழிலக்கணம். இலக்கியமெனக்கொள்ளப்பட்டது தமிழ்.

தமிழெழுத்துக்கள் வடமொழியெழுத்துக்களைநோக்கி அமைக்கப்பட்டனவென்பது சிலர்கொள்கை. உலகத்திலேயுள்ள பாஷைகளெல்லாவற்றுக்கும் ஒலியொற்றுமைநயம் இயல்பிலேயுண்டு. அரபிப்பாஷையைத் தமிழெழுத்தாலும், தமிழ்ப்பாஷையை அரபியெழுத்தாலும், ஆங்கிலவெழுத்தால் தமிழையும் தமிழெழுத்தால் ஆங்கிலமொழியையும் ஒருவாறெழுதலாம். அதுபோலத் தமிழையும் வடமொழியெழுத்தால் எழுதலாம். அதுபற்றித் தமிழெழுத்தெல்லாம் வடமொழியினின்றும்பிறந்தனவெனக் கொள்ளப்போகாது. அவ்வப்பாஷைக்குமுதற்காரணமாகவுள்ள ஒலிப்பகுதிகளையெல்லாமாராய்ந்து வேறுவேறாக்கி அமைத்துக்கொண்டதொகுதியே அஃததற்கு நெடுங்கணக்காம். ஒவ்வொருபாஷைக்கும் பொதுவும் சிறப்புமாகியவொலிகளுண்டு. அவ்வொலிகளே பொதுவெழுத்தென்றும் சிறப்பெழுத்தென்றுங் கூறப்படுவன. பொதுவெழுத்துப் பலபாஷைக்கண்ணுமுளவாம். சிறப்பெழுத்துக்கள் ஒருபாஷைக்கேயுரியனவாம். பொதுவெழுத்துப் பல. சிறப்பெழுத்துச் சிலவாம்.

வடமொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் பல. தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்பெழுத்தாகவுள்ளன சில. அவை,

> "றனழஎஒவ்வுமுயிர்மெய்யுமுயிரள
> பல்லாச்சார்புந்தமிழ்பிறபொதுவே"

என்பதனாற் பெறப்படும்.

வடமொழிக்குமுதலெழுத்து ஐம்பத்தைந்து. தமிழுக்குமுதலெழுத்து முப்பது. வடமொழிக்குந் தமிழுக்கும் பொதுவாகவுள்ளன இருபத்தைந்தெழுத்துக்களாம். அவற்றைக்கொண்டு தமிழ் வடமொழியிலிருந்துவந்ததெனச் சாதிக்கப்புகுதல் அறியாமையாம். சீனபாஷையிலும் அகரசத்தமுண்டு. ககரசத்தமுண்டு. சீனபாஷைக்கும் தமிழுக்கும் பொதுவாகியசத்தங்கள் இன்னும் பலவுள. அதனால், சீனபாஷையே தமிழுக்கு மாதருபாஷையெனப்போகுமா. ஆங்கிலத்துக்குந் தமிழுக்கும்பொதுவாகிய அக்ஷரசப்தங்கள் பலவுள. அதனால் ஆங்கிலபாஷையைத் தமிழுக்கு மாதருபாஷையெனல் சாலுமா?

உலகத்துப்பாஷைகளினதுஇயல்பு இதுவேயாக்வும் அதனையுணராது மூன்றெழுத்தாலுமொருபாஷையோவெனத் தமிழை அவமதிப்பாருஞ் சிலர்.

இலக்கியங்கண்டு அதற்கு இலக்கணங்கூறுவ தியல்பாதலின் தமிழ்ப்பாஷையை ஊன்றியாராய்ந்தே அதற்கு இலக்கணங்கூறினாரா வர். ஒன்றற்குரியஇலக்கணத்தை யொன்றற்குக் கூறப்புகார். தமிழி லுள்ள ற ன ழ ள ஒ என்னுமெழுத்துக்கள் தமிழுக்கே சிறப்பாகவுள் ளன. அவ்வெழுத்துக்கள் வடமொழிக்கண் இல்லாதன. தமிழுக்கு எழுத்துக்கள் வடமொழியிலிருந்துவாங்கப்பட்டனவெனில் இந்த ஐந் தெழுத்தும் வந்தவகை என்ன? எகரம் வடமொழிஏகாரத்தினது குறுக்கம்; ஒகரம் வடமொழிஓகாரத்தினதுகுறுக்கமென்று லென்னை யெனின், அற்றாயின், ற ன ழ எவ்வாறுவந்தனவாகுமோ? அவற்றுக்கு அங்கே மாதிருஸ்தானங் காண்கின்றிலம். ஆதலால் ற ன ழ ள ஒ என்னுமெழுத்துக்கள் தமிழுக்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துக்களாம். றகர னகரங்கள் வடமொழி ரகர நகரங்களின் பேதங்களாகாவோவெனின் அவை நிற்றற்குரியவிடங்களில்லை ற ன க்கள் நிற்கமாட்டாமையின், பேதமென்னல் சிறிதும் சாலாது. வடமொழியிலேயுள்ள நகரம் தகரத்துக் கினமாயதன்றோ. அந்த நகரம் தமிழிலுமுள்ளது. அந்த நகரத்தின்வேறாய் றகரத்துக்கினமாய்த் தமிழிலுள்ள னகரமும் அதற்கினமாகிய றகரமும் தமிழுக்கேசிறந்தனவாம். கந்தன் என்பதைக்“கன்தன்” என வெழுதவொண்ணாது. னகரத்துக்குமுன்னே தகரம்மயங்குதல் இயல்பன்று. னகரமும் றகரமுமே மயங்குமியல்பின.

ற ன ழ ள ஒ என்னு மைந்தெழுத்தினுள்ளே நடுநின்ற ழகரம் தமிழுக்கு மிக்கசிறப்புரிமையுடையதாம். அவ்வெழுத்தைச் சிறப்புரிமையாகவுடையதென்பதுபோதரத் தமிழும் தமிழ் எனப்பெயர் கொண்டதுபோலும். தம்—தமது, ழ்—ழகரத்தைக்குறியாகவுடைய மொழி யெனப் பொருள்விரிக்கலாகும். தமிழுக்கியல்பாகிய ஒழுகிய இன்னிசைபற்றித் தமிழ் எனப்பட்டதென்பதே வழக்கமாகியகொள்கை யாயினும் இவ்வாறுகொள்வதும் பொருந்தும்.

தமிழினது ஒலியமைதியைத் தெற்றெனக்கண்டே தமிழெழுத்துக் களை வகுத்தாரன்றித் தமிழுக்கில்லாத ஒலிகளுக்கு வடமொழியெழுத் துக்களைவாங்கிப் பொருந்தவைத்தாரல்லரென்பது மேற்கூறியவாற்றால் நன்குதுணியப்படும்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை.

சிறுபஞ்சமூலம்.

“செந்தமிழ்” (தொகுதி ௧௩ பகுதி ௯ ல்) ௩௫௦-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

தொழீஇயடவுண்ணார்தோழரீற்றுஞ்சார்
வழீஇயபிறர்பொருளைவெளவார்—கெழீஇக்
கலந்தபிற்கீழ்காணார்காணாய்மடவாய்
புலந்தபிற்போற்றார்புலை. (௩௮).

என்பது, புறத்திரட்டில் அறத்துப்பாலில் ௧௫-வது ஒழுக்கமுடைமை என்ற அதிகாரத்தின்கீழ்ப் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது.

தொழீஇயடவுண்ணார்தோழனிற்றஞ்சார்
வழீஇப்பிறர்பொருள்வெளவார்—கெழீஇக்
கலந்தபிற்கீழ்காணார்காணாய்மடவாய்
புலந்தபிற்போற்றார்புலை.

பேணடக்கம்பேணாப்பெருந்தகைமைபீடுடைமை
நாணொடுக்கமென்றைந்துநன்றாகப்—பூணொடுக்கம்
பொன்வரைக்**கோங்கேர்முலைப்**பூந்திருவேயாயினுந்
தன்வரைத்தாழ்த்தலரிது. (௪௫)

என்றவெண்பா, புறத்திரட்டில் ௮-வது அதிகாரம் கற்பின்மகளிர் என்ற தலைப்பின்கீழ் இரண்டாவதடி மூன்றாவதுசீர் நண்ணின்றாய் என்றும், மூன்றாவதடியில், கோங்கமுலை என்றுங் காணப்படுகிறது.

பொச்சாப்புக்கேடுபொருள்செருக்குத்தான்கேடு
முற்றாமைகேடுமுரண்கேடு—தெற்றத்
தொழின்மகன்றன்னோடுமொற்றயினென்று
முழுமகற்குக்கேடினாரை. (௫௦)

என்றசெய்யுள், II-வது பொருட்பால் 56-வது அதிகாரம் குடிமரபின் கீழ்ப் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது.

பொச்சாப்புக்கேடுபொருள்செருக்குத்தான்கேடு
முற்றாமைகேடுமுரண்கேடு—பேற்ற
தொழின்மகன்றன்னோடுமாறாயினென்று
முழுமகற்குக்கேடென்றாரை.

எனக் காணப்படுகிறது. இவைகளின் வன்மை மென்மை பெரியார் ஆராய்ந்துகொள்வார்களாக.

மக்கட்பெறுதன்மடனுடைமைமாதுடைமை
யொக்கவுடனுறைதலூணமைவு—தொக்க
வலவலையல்லாமைபெண்மகளிர்க்கைந்து
தலைமகனைத்தாழ்க்குமருந்து. (௫௩)

என்பது,

மக்கட்பெறுதன்மடனுடைமைமாதுடைமை
யொக்கவுடனுறைதலூணமைவு—தொக்க
விலைமகளல்லாதாட்கைந்திவைகண்டீர்
தலைமகனைத்தாழ்க்குமருந்து.

என அறத்துப்பால் எ-வது கற்புடைமகளிர் என்ற அதிகாரத்திற் கண்டது. உரைகாரர் 'அலவலையல்லாமை' என்பதற்கு அற்பகாரியங்க ளல்லாமையால் எனப் பொருள்கண்டார். இதனுட்கூறப்படுவன தலை மகனைத் தன்வயப்படுத்துங்குணங்களாதலின், இவை யார்க்குரியவென் புழி விலைமகளல்லாதாட்கு என்றார். இப்பொருளின் உயர்வைநோக்க, இப்பாடமே சிறப்புடையதொன்றும்.

பொருள்போகமஞ்சாமைபொன்றுங்காற்**போந்த**
வருள்போகாவாரறமென்றைந்து—மிருடீரக்
கூறப்படுங்குணத்தான்கூர்வேல்வல்வேந்தனுற்
றேறப்படுங்குணத்தினன். (௫௯)

என்றசெய்யுளில் முதலடி ஈற்றுச்சீர் **போர்த்த** எனக் காணப்படுகிறது.

நன்புலத்துவையடக்கிநாளுமாடேர்போற்றிப்
புன்புலத்தைச்செய்தெருப்போற்றியபி—**னின்புலத்தின்**
பண்கலப்பையென்றிவைபாற்படுப்பானுழவோன்
நுண்கலப்பைநூலோதுவார் (௬௦)

என்பதன் பின்னிரண்டடி, **இன்புலத்தைப் பண்கலப்பைப் பாற்படுத்து வானுழவ னேன்பவே** நுண்கலப்பைநூலோதுவார் எனக் காணப்படு கிறது. (புறத்திரட்டு பொருட்பால் 56 குடிமரபு அ.)

அரம்போற்கிளையடங்காப்பெண்**வியக்கத்தொண்டு**
மரம்போன்மகன்மாறுய்கின்று—கரம்போலக்
கள்ளநோய்காணுமயலைந்துமாகுமே
யுள்ளநோய்வேண்டாவுயிர்க்கு (௬௨)

என்னுஞ்செய்யுளில் முதலடியில் வியக்கத்தொண்டு என்பது **அவியாத் தொண்டு** எனக் காணப்படுகிறது. வியக்கமென்பதற்குப் பொருளில்லை.

புண்பட்டார்போற்றுவாரில்லாதார்போநுயிரார்
கண்கெட்டார்காலிரண்டுமில்லாதார்—கண்கண்பட்
டாழ்ந்துநெகிழ்ந்தவர்க்கீந்தார்கடைபோக
வாழ்ந்துகழிவார்மகிழ்ந்து (௨அ

என்பதில்,'கண்கண்பட்டு'என்பது தங்கட்பட்டு என்று காணப்படுகிறது.

அறத்துப்பால் 23-வது 'தானம்' என்ற அதிகாரத்தில்,

அச்சமேயாயுங்கானன்மையறத்தோடு
கச்சமில்கைம்மாறருளீந்தான்—மெச்சிய
தோகைமயிலன்னசாயலாய்தூற்றுங்கா
லீகைவகையினியல்பு.

கைம்மாறுமச்சமுங்காணிற்பயமின்மை
பொய்ம்மாறுநன்மைசிறுபய—மெய்ம்மா
றருள்கூடியாற்றத்தொடர்ந்தியைந்தீயிற்
பொருள்கோடியெய்தல்புகன்று.

என்றசெய்யுள்களும், 33-வது பொய்யாமை என்ற அதிகாரத்தில்,

இம்மைநலனழிக்குமெச்சங்குறைபடுக்கு
மம்மையருநரகத்தாழ்விக்கும்—மெய்ம்மை
யறந்தேயும்பின்னுமலர்மகளீநீக்கு
மறந்தேயும்பொய்யுரைக்கும்வாய்.

என்றசெய்யுளும் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்கள் சிறுபஞ்சமூலப் பதிப்பில் இல்லாதன.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

செந்தமிழ் (தொகுதி-கஉ பகுதி-கஉல்) சகஉ௦-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—15.

சிலம்.
Silicon.
[Si.]

மறுபெயர்:—மணல்ஸத்து.

சிலம் என்பது மூலப்பொருள்களில் ஒன்று அதன் பலவகைக்கல்பங்கள் சாதாரணமாயகப்பட்டபோதிலும் சிலம் என்னும் மூலம் தனிப்பொருளாய் ப்ரக்ருதியிற் காணப்படுவதில்லை.

சிலம் என்பது விசேஷமாய்ச் சிலாக்ஸிஜங்(Silica or Silicon oxides)களிலும், பளிங்குக்கற்களினும், மணல்களிலும் கலந்து கல்ப நிலைமையில் அகப்படுகின்றது.

சிலாக்ஸிஜம்.
Silica.
[SiO_2.]

சிலாக்ஸிஜம் என்பது சிலமும் ஆக்ஸிஜனும் ஒருபங்கு இருபங்காய்க்கலந்த ஒருகல்பம். இக்கல்பம் எரிகாரத்து(Caustic alkali)டன் கலந்து எரிக்கையில், சிலாஜ(Silicate)மாகும். ஸோடா எரிகாரத்துடன் கலந்தால், ஸோடியம் சிலாஜமாகும். ஸோடியகரிஜத்துடன் கலப்பதாலும், ஸோடியசிலாஜம் உண்டாகும்.

சிலாக்ஸிஜம் (SiO_2) + ஸோடியகரிஜம் (Na_2CO_3) = (கரிவாயு CO_2) + ஸோடியசிலாஜம் (Na_2SiO_3)

சிலாமிலம்.
Silicic Acid.
[H_2SiO_3]

ஸோடியசிலாஜத்துடன் ஏதாவது ஒரு அமிலத்தைக்கலந்தால், சிலாமிலம் உண்டாகும். ஆனால், சிலாமிலம் சீக்கிரத்தில் சிலாக்ஸிஜமாகவும் ஜலமாகவும் பிரிந்துவிடும்.

ஸோடியசிலாஜம் +2 க்ளோராமிலம் = 2 கறியுப்பு + சிலாமிலம் { ஜலம். சிலாக்ஸிஜம். }

$$Na_2SiO_3 + 2Hcl = 2NaCl + \underbrace{H_2O + SiO_2}_{H_2SiO_3}.$$

சிலாஜங்கள்.

Silicates.

கண்ணாடி. சீமைச்சுண்ணாம்பு, ஸோடியம்கரிஜம், சுத்தமான மணல், இம்மூன்றையும்கலந்து உருக்கினால் சாதாரணக்கண்ணாடியுண்டாகும். இது ஸ்வச்சமாயும், உறுதியாயும், வடிவமற்றதாயும் இருக்கும். கண்ணாடியில் விசேஷமாய் ஸோடியசிலாஜமும், சுண்ணசிலாஜமு (Calcium Silicate)ம் கலந்திருக்கின்றன. கொஞ்சம் காயவைத்தால், அதன் ஸ்வச்சமானதன்மை மாறி மங்கலா(Opaque)ய்விடும். இவ்வகைக்கண்ணாடிக்குச் சோடாக்கண்ணாடியென்று பெயர். காயவைத்தால் மெதுவாய்விடும். அந்நிலைமையில் எந்த உருவமாகவேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

அசுத்தச்சரக்குகள்கலந்தால் கண்ணாடிக்கு நிறமுண்டாகும். அயசிலாஜம் (Iron silicate) கலந்தாற் பசுமை நிறமுண்டாகும்.

ஸோடியத்துக்குப்பிரதியாய்ப் பொட்டாஷியம்சேருமானால்,கண்ணாடி வெகு உறுதியாய்விடும். இதுதான் போஹீமியன்கண்ணாடி எனப்படும்.

பளிங்குக்கண்ணாடி. பளிங்குக்கண்ணாடிசெய்வதில் ஈயசிந்தூரம் (Pl_3O_4) பொட்டாஷியகரிஜம் (H_2CO_3) சுத்தமானமணல் (SiO_2) இவைகள் சேருகின்றன.

இயற்கைச்சிலாஜங்கள். முற்கூறியவைகள் செய்பொருள்கள். இவைதவிர, இயற்கையிலே சிலவகைச் சிலாஜங்கள் அகப்படுகின்றன.

களிமண். இதில் அசுத்தமான அலூமினியசிலாஜம் இருக்கின்றது.

சீனமண். இதுவும் ஒரு களிமண்ணானபோதிலும் அதன் கலப்புகள் சுத்தமானதாக இருக்கின்றன.

மெழுகுமண் (Marl). இதுவும் ஒருவகைக்களிமண். இதிற் சீமைச்சுண்ணாம்பும் கலந்துள்ளது.

பசளைமண் (Loam). இது களிமண்ணும் மணலும் கலந்தது.

அப்ரம் (Mica) என்பது பொட்டாஷியசிலாஜம்.

ஆக்ஸிஜகாரி(Oxidising agent)ப்பொருள் என்பவை சேர்க்கப்படுவ தூண்டு. உரைப்பதாலுண்டாகும் உஷ்ணத்தாற் குச்சியிலுள்ள பாஸம் எரியும்.

உரசுகுச்சிகள் (Safety Matches). இக்குச்சிகளின் நுனியிற் பாஸம் இல்லாமல் ஆக்ஸிஜகாரிப்பொருள்மாத்திரம் தடவப்பட்டிருக்கும். அது சிவப்புப்பாஸம் ஸம்பந்தப்பட்டவிடத்தில் உரைத்தால் எரியும். தீப்பெட்டியின்பக்கத்திற் சிவப்புப்பாஸம் தடவப்பட்டிருக்கும். ஆகையால், இக்குச்சிகள் சாதாரணக்குச்சிகளைப்போலத் திடீரென்று தீப்பற்றமாட்டா. தவிரவும், இக்குச்சிகள் விஷஸம்பந்தமானவையல்ல.

பாஸாக்ஸிஜங்கள்.

(1) பாஸ பஞ்சாக்ஸிஜம் [P_2O_5.]
(2) பாஸ த்ரயாக்ஸிஜம் [P_2O_3.]

பாஸபஞ்சாக்ஸிஜம். ஒருகண்ணாடிஜாடியிற் பாஸத்தையெரித்தால் அதனால் உண்டாகும்புகை சிறிதுநேரத்தில் வெண்ணிறமானபொடியாகமாறிவிடும். இது காற்றிலுள்ளஜலத்தைக் கவர்ந்துகொள்ளக்கூடியது. உலர்ந்தநிலைமையில், பச்சை லிட்மஸைமாற்றமாட்டாது. அது தண்ணீரிற் சுலபமாயும், சத்தத்துடனும் கரைந்து உஷ்ணமுண்டாக்கும். இது தண்ணீரிற் கரையுந்தன்மையானது நைத்ரபஞ்சாக்ஸிஜம்செய்ய முக்கிய சாதகமாயிருக்கின்றது.

அமைப்பு—இருமடங்கு பாஸம், 5 மடங்கு ஆக்ஸிஜமுள்ளகல்பம்.

பாஸத்ரயாக்ஸிஜம். ஆக்ஸிஜம் குறைவானஇடத்திற் பாஸத்தை எரித்தால், 5 மடங்குக்குப்பதிலாக 3 மடங்கு ஆக்ஸிஜம்மாத்திரம் 2 பங்கு பாஸத்துடன்கலந்து, பாஸத்ரயாக்ஸிஜ முண்டாகும்.

இது ஒருவெண்ணிறமான கட்டிப்பொருள். உள்ளிவாசனையடிக்கும். சீக்கிரம் ஆவியாய்விடும். இதை ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்தால், பாஸ பஞ்சாக்ஸிஜமுண்டாகும்.

பாஸாம்லங்கள்.

முதல்வகை [$H P O_3$].
இரண்டாம்வகை [$H_3 P O_4$].
மூன்றாம்வகை [$H_4P_2O_7$].

பாஸபஞ்சாக்ஸிஜம் தண்ணீரிற்கரைந்து பாஸாம்லங்கள் ஆகின்றது. பாஸாம்லங்கள், பகுதிப்பொருள்களுக்குத்தக்கபடி மேற்கூறியவாறு மூன்றுவகைப்படும்.

முதல்வகை. இவ்வமிலத்தில் ஹைத்ரம் 1 பங்கும், பாஸம் 1 பங்கும், ஆக்ஷிஜம் 3 பங்கும் கலந்திருக்கும். பாஸபஞ்சாக்ஷிஜத்தைத் தண்ணீரிற்கரைத்தால் ஒருவித அமிலமாக மாறுகின்றது. அதைச் சற்று உலரவைத்தால், கண்ணாடிபோன்ற ஒருகட்டிப்பொருள் உண்டாகும். இதுதான், முதல்வகைப்பாஸாமிலம்.

$$P_2O_5+H_2O=2\ HPO_3.$$

பாஸபஞ்சாக்ஷிஜம்+ஜலம்=2 பாஸாமிலம்.

இரண்டாம் பாஸாமிலம்.

$$[H_3PO_4].$$

மேற்கூறிய பாஸாமிலத்தை மறுபடி தண்ணீரிற் கரைத்தால் இரண்டாம் பாஸாமிலம் உண்டாகும்.

பாஸாமிலம்+ஜலம்=இரண்டாம்பாஸாமிலம்.

$$[HPO_3+H_2O=H_3PO_4].$$

மூன்றும் பாஸாமிலம்.

$$[H_4P_2O_7].$$

முற்கூறிய இரண்டாம் பாஸாமிலத்தைக்காய்ச்சினால், அடியில் வருமாறு மூன்றும் பாஸாமிலம் உண்டாகும்.

$$2\ H_3PO_4=H_2O+H_4P_2O_7.$$

2 இரண்டாம்பாஸாமிலம்=ஜலம்+மூன்றும்பாஸாமிலம்.

இம்மூன்றுவகை யமிலங்களும், பாஸபஞ்சாக்ஷிஜத்தின் மாறுபாடுகளே. அதனுடன்சேர்ந்திருக்கும் ஜலத்துக்குத்தக்கவாறு வித்யாஸமடைகின்றது.

பாஸோஹைத்ரம்.

பாஸம்+3 ஹைத்ரம்.

$$[PH_3]$$

மஞ்சள்பாஸத்தை ஸோடியஎரிகாரம் அல்லது பொட்டாஷிய எரிகாரத்தண்ணீருடன்கலந்து காய்ச்சினால் பாஸோஹைத்ர முண்டாகும். இது தண்ணீரில் லகுவாய்க்கரையாது. பச்சைவிட்டமஸைமாற்றாது. ஆனால் பாஸ உப்புக்கள்செய்ய இது உபயோகமாகின்றது.

பாஸஜங்கள்
Phosphates.

மறுபெயர்—பாஸஉப்புக்கள்.

2-ம் *பாஸாமிலத்துடன், காரங்களைக்கலப்பதால் மூன்றுவகை உப்புக்கள் உண்டாகின்றன.*

உதாரணம்:—

$H_2Na PO_4$

$H Na_2 PO_4$ =*ஸோடியபாஸஉப்பு.*

Na_3PO_4

குறிப்பு:—

Na =*ஸோடியம்.*

இதேமாதிரி சுண்ணபாஸஜமு(Calcuim phosphate)*முண்டாகும்.*

அத்யாயம்—17.
க்ளோரம்
Chlorine.
[Cl]

க்ளோரம் என்பது ஒரு வாயுமூலம். இது மஞ்சள்நிறமானது. துர்நாற்றமுடையது. கொடியவிஷமானதால் ப்ராணிகள் இதை உட்கொள்ளலாகாது. ப்ரக்ருதியில் தனிப்பொருளாய் அகப்படமாட்டாது. ஆனால், தினந்தோறும் சர்வசாதாரணமாய் உபயோகித்துவரும் கறியுப்பிலிருந்து பிரித்து எடுக்கலாம்.

செய்முறை. *கறியுப்பு, ஸோடியமும் க்ளோரமும் கலந்த* (Na Cl) *ஒரு கல்பப்பொருள். கறியுப்பைக் கொஞ்சம் மாங்கனீஸ்கருப்பாக்ஸிஜத்துடன்கலந்து அதனுடன் கொஞ்சம் கந்தகாமிலத்தையும் தண்ணீரையும்சேர்த்துச் சுடவைத்தால் மேற்கூறியவிதமான ஒரு காற்று உண்டாகும். அதை வக்ரநாளத்தின்வழியாய் இன்னொருஜாடியிற் சேகரித்துக்கொள்ளவேண்டும். இதுதான் க்ளோரவாயு. அதிகஉஷ்ணமானால் க்ளோரோரஹைத்ரமும் உண்டாகும். இவ்விரண்டுவாயுக்களையும் தண்ணீர்வழியாய்ச்செலுத்தினால் க்ளோரோரஹைத்ரம் கரைந்து, க்ளோரவாயுமாத்திரம் பிரிந்துவிடும்.*

இதை உட்கொள்ளலாகாது. உட்கொண்டால் இருமலும் தொண்டைஎரிச்சலும் உண்டாகும். இவ்வாயு மற்ற உலோஹங்களுடன்கலத்தலால், க்ளோரக்கலப்(Chlorides)புக்கள் உண்டாகும். க்ளோரவாயுநிறைந்த சீசாவில் நிமிளை(Antimony)ப் பொடியைப் போட்டால், நெருப்புப்பொறியும் வெள்ளைப்புகையும் கிளம்பி நிமிளை க்ளோரம்(Chloride of antimony) உண்டாகும். பொருள்கள் ஆக்ஸிஜவாயுவிற்போலவே க்ளோரவாயுவிலும் எரியுமென்றும், அதினின்றும் மிகுந்த உஷ்ணமுண்டாகும் என்றும் இதனால் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

சலவைவாயு. க்ளோரம் சலவைசெய்வதற்கு உபயோகமானது; ஆதலால் இதற்குச் **சலவைவாயு** என்றும் பெயர். துணிகளிலுள்ள கன்றகளைஎடுப்பதற்கு மிக்கஉபயோகமானது. சாயத்துணிக்கந்தையை க்ளோரவாயுவுள்ள சீசாவிற்போட்டுக்குலுக்கினால் சிறிதுநேரத்திற் சாயம்போய்விடும்.

சலவைப்பொடி (Bleaching powder). சுண்ணாம்புநிறைந்த சீசாவில் க்ளோரவாயுவைச்செலுத்திக் குலுக்கினால், அவ்விரண்டும் கலந்து புதியபொருள்ஆகும். அது பார்வைக்குச் சுண்ணாம்பையொத்திருந்தபோதிலும் ஒருவிதநாற்றம்மாத்திரம் உண்டாகும். அப்பொடியுடன், ஏதாவது அமிலநீரைக்கலந்தால் க்ளோரவாயுஉண்டாகும். இப்பொடி சலவைக்கும், சுத்தி(disinfection)க்கும் உதவும். சலவைப் பொடியைச் சாயத்துணியில்தடவிக் கந்தகாமிலநீரில் நனைத்தால் சீக்கிரத்திற் சாயம்போய்விடும்.

குறிப்பு:—சுண்ணக்ளோரம் = $Ca\ Cl_2$ = சலவைச்சுண்ணாம்பு.

$$Ca\ O + 2\ Cl = Ca\ Cl_2 + O$$
$$Ca\ O + 2\ H\ Cl = Ca\ Cl_2 + H_2O$$
$$Ca\ Co_3 + 2\ H\ Cl = Ca\ Cl_2 + H_2O + Co_2$$

க்ளோரக்கலப்புக்கள்
Compounds of Chlorine.

ப்ரக்ருதியில் பலவிதக்ளோரக்கலப்புகளிருக்கின்றன. க்ளோரம் அநேக உலோஹங்களுடன்கலந்து கலப்புகளாகும்.

க்ளோரக்கலப்புகளுண்டாகும் வழிகள்.

(1) இன்னொருமூலத்துடன் தானேகலந்துண்டாவது.

உதாரணம்.

ஹைத்ரம்+க்ளோரம்=க்ளோரோஹைத்ரம்.

ஸோடியம்+க்ளோரம்=க்ளோரோஸோடியம்.

[குறிப்பு. க்ளோரோஹைத்ரம்=க்ளோராமிலம்=H Cl.]

க்ளோரோஸோடியம்=கறியுப்பு.

(2) க்ளோரோஹைத்ரம் மற்றக்கலப்புகளுடன்கலந்து உண்டாவது.

உதாரணம்.

ஸோடியம் ஹைத்ராக்ஷிஜம் + க்ளோரோஹைத்ரம் = ஸோடியக்ளோரம் + ஜலம்.

(3) க்ளோரோஹைத்ரமும் ஆக்ஷிஜமும்கலந்துண்டாவது.

நாகாக்ஷிஜம் + க்ளோரோஹைத்ரம் = நாகக்ளோரம் + ஜலம்.

$$Zn\,O+2\,H\,Cl=Zn\,Cl_2+H_2O$$

$$Mg\,O+2\,H\,Cl=Mg\,Cl_2+H_2O$$

வேறுஉதாரணம்.

(4) க்ளோரோஹைத்ரத்தில் உலோகத்தைக்கரைத் துண்டாக்குவது.

நாகம் + க்ளோரோஹைத்ரம் = நாகக்ளோரம் + ஹைத்ரம்

$$Zn+2\,H\,Cl=Zn\,Cl_2+H_2$$

வேறுஉதாரணங்கள்.

$$\begin{cases} Fe+2\,H\,Cl=Fe\,Cl_2+H_2 \\ Mg+2\,H\,Cl=Mg\,Cl_2+H_2 \\ Al+3\,H\,Cl=Al\,Cl_3+H_3 \\ Na+H\,Cl=Na\,Cl+H \end{cases}$$

(5) கரிஜத்(Carbonate)தை க்ளோராமிலத்திற் கரைத்துண்டாக்குவது.

ஸோடியகரிஜம் + க்ளோராமிலம் = ஸோடியக்ளோரம் + கரிவாயு + ஜலம்

(6) கரையமாட்டாத க்ளோரக்கலப்புச் செய்யவேண்டுமானால், அந்த லோஹ உப்புடன் வேறு க்ளோரக்கலப்பைச்சேர்த்துத் தண்ணீரிற் கரைத்தால், வேண்டிய க்ளோரக்கலப்புப் படிந்துவிடும்.

உதாரணம்.

ஸோடியம் க்ளோரம் +வெள்ளி+நைத்ரஜம்	=	வெள்ளிக்ளோரம் +ஸோடியநைத்ரஜம்

குறிப்பு. வெள்ளி நைத்ரஜம்=Silver Nitrate.

வெள்ளிக்ளோரம் கரையமாட்டாது. வெள்ளைப்பொடியாய்ப் படிந்துவிடும்.

பரீக்ஷை. ஏதாவது ஒருவஸ்துவில் க்ளோரக்கலப்பு இருக்கின்றதா என்று அறியவேண்டுமானால், அதைக்கரைத்ததண்ணீரில் வெள்ளிநைத்ரஜத்தைக் கொஞ்சம்கலந்தால் வெண்ணிறமானபடிவுகள் (white precipitates) உண்டாகும். இதுதான் க்ளோரக்கலப்பு இருப்பதன் லக்ஷணம்.

கறியுப்பு
Common Salt.
[Na Cl.]

சாதாரணமாய்த் தினந்தோறும் சமையல்களில் உபயோகப்படும் உப்புக் கறியுப்பு எனப்படும். இது சமுத்திரஜலத்தில் மிகுதியாய்க் கரைந்திருக்கும். இது க்ளோரமும் சோடியமும் சமபாகமாய்க்கலந்த ஒரு கல்பப்பொருள். சமுத்ரஜலத்தைக்காய்ச்சுவதாலும் பாத்திகளிற் கட்டிச் சூரியவெப்பம்படும்படிசெய்வதாலும் தண்ணீர் ஆவியாக, உப்புமாத்திரம் மிகுந்துவிடும்.

செய்முறை. க்ளோரம் ஸோடியத்துடன் நேரேகலந்து கறியுப்பாகும்.

க்ளோரம்+ஸோடியம்=க்ளோரோஸோடியம்.

cl+Na =Na cl.

ஸோடியம் க்ளோரோஹைத்ரத்துடன்கலப்பதாலும் கறியுப்பு உண்டாகும்.

க்ளோரோஹைத்ரம் +ஸோடியம்.	=	க்ளோரோஸோடியம் +ஹைத்ரம்.

குறிப்பு.—க்ளோரோஸோடியம்
=க்ளோரம்+ஸோடியம்
=கறியுப்பு.

க்ளோராமிலம்.

Hydrochloric acid.

[Hcl].

க்ளோரோஹைத்ரம் (Hydrogen Chloride). இது ஹைத்ரமும் க்ளோரமும்கலந்த ஒரு கல்பவாயு. ஹைத்ரமும் க்ளோரமும் நேரே கலந்துண்டாவதுமுண்டு.

செய்முறை. கறியுப்பையும் வீரமுள்ள (Strong) கந்தகாமிலத்தையும் கலந்தால் க்ளோரோஹைத்ரம் என்ற ஒருவாயு குமிழிகளாய் வெளிக்கிளம்புகின்றது. இது ஈரமில்லாநிலைமையில் ஸ்வச்சமானதும் நிறமற்றதுமான ஒருவாயு. ஈரம்பட்டால், உறிஞ்சும்பொழுது வெள்ளைப்புகைபோலிருக்கும். உட்கொண்டால் தொண்டையில் புகைச்சல் உண்டாகும். இது உலர்ந்த லிட்மஸை மாற்றாது. ஆனால் ஈரமான பச்சைலிட்மஸைச் சிவப்பாக்கிவிடும். பலபொருள் எரிந்து கொண்டிருக்கும்நிலைமையில் இவ்வாயுவிற்கொண்டுபோனால் அணைந்து போம்.

க்ளோராமிலம். மேற்கூறிய க்ளோரோஹைத்ரத்தைத் தண்ணீரிற்கரைத்தால், அது க்ளோராமிலம் ஆகும். க்ளோராமிலத்திற் பல லோஹங்கள் கரைந்து அந்தந்த லோஹக்ளோரங்களும், ஹைத்ரமும் உண்டாகின்றன. பளிங்குமுதலான கரிஜங்கள் இதிற்கரைந்து, கரித்வயாக்ஷிஜம் உண்டாகின்றது. சோடாஎரிகாரம் இவ்வமிலத்தை நிஷ்கரி(Neutralise த்துக் கறியுப்பு உண்டாக்குகின்றது.

$$\left.\begin{array}{r}\text{ஸோடியம் எரிகாரம் [NaOH]}\\ +\text{க்ளோராமிலம் [Hcl]}\end{array}\right\} = \left\{\begin{array}{l}\text{கறியுப்பு [Nacl].}\\ +\text{ஜலம் [}H_2O\text{].}\end{array}\right.$$

க்ளோராமிலம் என்பது முற்கூறிய காற்றின் கரைநீர்தான்.

க்ளோரோஹைத்ரநீர் (Liquified Hydrochloric acid). க்ளோரோஹைத்ரத்தைப் பாரத்தாற் பலவந்தப்படுத்தித் த்ரவமாக்கலாம். அதைக் குளிர்ச்சியாக்குவதாலும் த்ரவமாவதுண்டு. ஆனால் க்ளோரோஹைத்ரநீரும் க்ளோராமிலமும் ரஸாயனரீதியில் ஒத்திருந்தாலும் அவைகளின் தன்மைகள் வித்தியாசப்படுகின்றன. க்ளோரோஹைத்ர நீர் அமிலமல்ல. மற்றலோஹங்கள் அதிற் கரையவும் மாட்டா.

குறிப்பு.—(1) க்ளோரோஹைத்ரவாயு, (2) க்ளோரோஹைத்ராமிலம் அல்லது க்ளோராமிலம் (3) க்ளோரோஹைத்ரநீர் இம்மூன்றும் ரஸாயனரீதியில் ஒத்திருப்பினும் தன்மை வித்யாஸப்படுகின்றன.

க்ளோராமிலமும் ஸோடியமும்.

க்ளோராமிலமும் ஸோடியமும் கலத்தலாற் கறியுப்பும் ஹைத்ரமும் உண்டாகின்றன. இப்புதியபொருள்கள் கரைந்திருக்கும் நீரைக் காய்ச்சினால், உப்பு அடியில் தங்கிவிடும்.

க்ளோராமிலம் [Hcl] + ஸோடியம் [Na]. = கறியுப்பு [NaCl] + ஹைத்ரம் [H].

க்ளோராமிலமும் நாகாக்ஸிஜமும்.

நாகாக்ஸிஜத்தைச் சூடவைத்து அதிற் க்ளோராமிலத்தைச்செலுத்தினால், நாகக்ளோரமும் ஜலமும் உண்டாகும்.

2க்ளோராமிலம் [2Hcl] + நாகாக்ஸிஜம் [ZnO]. = நாகக்ளோரம் [$Zncl_2$] + ஜலம் [H_2O].

க்ளோராமிலமும் லோகாக்ஸிஜங்களும்.

லோகாக்ஸிஜங்களைச் சூடவைத்து அதில் க்ளோராமிலத்தைச் செலுத்தினால், அந்தந்தலோஹக்ளோரமும் ஜலமும் உண்டாகும்.

லோஹாக்ஸிஜம் + க்ளோராமிலம் = லோஹக்ளோரம் + ஜலம்.

க்ளோராமிலமும் ஈயஆக்ஸிஜங்களும்.

ஈயஸிந்தூரம்(Red lead)என்னும் ஈயஆக்ஸிஜத்தைச்சூடவைத்து க்ளோராமிலத்தைக்கலந்தால், ஈயக்ளோரம் என்னும் வெண்ணிறமான பொருள் உண்டாய்த் தண்ணீர் அடியிற் (litharge) படியும். அதே மாதிரி ஈயமஞ்சள் என்னும் இன்னொரு ஆக்ஸிஜத்தையும் கலந்து செய்வதுமுண்டு.

உதாரணம்.

ஈயமஞ்சள் [PlO] + 2க்ளோராமிலம் [2Hcl]. = ஈயக்ளோரம் [$PlCl_2$] + ஜலம்.

ஈயஸிந்தூரம் + க்ளோராமிலம் = ஈயக்ளோரம் + ஜலம் + க்ளோரம்.

குறிப்பு.—

ஈயஆக்ஸிஜங்கள் { ஈயமஞ்சள் [Litharge = PlO] / ஈயஸிந்தூரம் [Red lead = PlO_2].

ஈயமஞ்சளிற்பார்க்கிலும் ஈயஸிந்தூரத்தில் அதிகஆக்ஸிஜன் அடங்கியிருக்கின்றது.

(இன்னும் வரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர் B.A. B.L.

உ

புத்தகமதிப்புரை.

1. முதுமொழிக்காஞ்சி, மூதுரை, நல்வழி இவற்றின்மூலபாடம்:- இது, புதுக்கோட்டைராச்சியத்தைச்சார்ந்த கோனாப்பட்டுநகரத்தார் நடத்தும் ஞானசம்பந்தநற்சபையின் இரண்டாவதுபிரசுரமாகப் பிழையறப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுக் கல்விகற்கும் தமிழ்மாணவர்களுக்கெல்லாம் விலையின்றிக் கொடுக்கப்பெற்றுவருகிறது. இப்புத்தகம்பதிப்பிக்கப் பொருளுதவிசெய்து புகழும்புண்ணியமும் ஒருங்கெய்திய பலவான்குடி ஸ்ரீமான்-ராம. கும. சு. சுப்பிரமணியன்செட்டியாரவர்களது தமிழபிமானம் மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இவ்வாறே மற்றுமுள்ளசெல்வவான்களும் தத்தம் தகுதிக்கேற்ற ஓரொரு தமிழ்ப்புத்தகத்தையச்சிட்டுத் தமிழ்கற்பவர்க்கு விலையின்றிக் கொடுக்கும்படி சாசுவதமான ஏற்பாடுசெய்வார்களாயின், அவர்களெல்லோரும் உலகப்பிரஸித்தியும் புண்ணியமுமுள்ளவராவதுமன்றி, அவ்வப்புத்தகத்தின்பெயரால் அவர்கள்குடிப்பெயர்வழங்கத்தகும் பெரும் பாக்கியம்பெறுதற்கும், அவர்கள் சந்ததியாரும், அதனைமேற்பார்க்கும் கல்விவாசனையுடையராவதற்கும் காரணமாகுமென்று தோன்றுகிறது.

இவ்வாறு தமிழ்ப்புத்தகங்களையச்சிட்டுதவு முறையானது புத்தகம் அச்சிட்டுப் பொருள்சேர்ப்பவரால், தோன்றியவாறச்சிட்டுப் பிழைபடச்செய்வதற் கிடமில்லாமற்செய்வதற்கும் சாதகமாயிருக்கிறது.

முதற்பிரசுரம் வெளியிட்ட சிலமாதங்களுக்குள்ளே இரண்டாம் பிரசுரமாக இப்புத்தகத்தைவெளிவரச்செய்த ஞானசம்பந்தநற்சபையின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான்-சுப்பிரமணியன்செட்டியாரவர்களது பொது நன்மைக்குழைக்கும் ஊக்கமு முழைப்பும் தமிழ்மக்களாற் பாராட்டற்பாலன.

இப்புத்தகத்தை அடியிற்கண்டவர்களிடம் விலையின்றிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம். அயலூரிலுள்ளவர்கள் தபாற்செலவுக்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தபாற்செலவு, 1-பிரதிக்கு அரை அணாவும், அதற்குமேல், பிரதி 1-க்குக் கால் அணாவீதமும் அனுப்பவேண்டும்

புத்தகங்கிடைக்குமிடங்கள்:—

1. காரியதரிசி ஞானசம்பந்தநற்சபை, கோனாப்பட்டு, புதுக்கோட்டையிலாகா.
2. ராம. கும. சு. சுப்பிரமணியன்செட்டியாரவர்கள், பலவான்குடி, இராமநாதபுரம்ஜில்லா.

2. **செய்யுட்கோவை**:—இது திருவநந்தபுரம் ஸ்ரீமத்-டி. லக்ஷ்மணப்பிள்ளை பி. ஏ.-அவர்களாற் பாடப்பெற்றது. இதிலுள்ள ஞானானந்தனடிமாலை, விண்ணப்பமாலை, நினைவாட்சி என்னும் பிரபந்தங்களிலுள்ள செய்யுள்களெல்லாம் மிகத்திருந்திய பழையவாக்குகள்போலவே இனிமையும் தெளிவுமுடைய செவ்வியசொற்றொடர்களாற் செய்யப்பட்டுள்ளன. சொல்லப்படும்விடயங்களெல்லாம் கடவுளை யொருசமயச்சார்வின்றிப் பொதுமையில் வழிபடும்படி அருமையானகருத்துக்களமைந்த தோத்திரரூபமாயுள்ளன. இவையும், மற்றும் வெவ்வேறு விடயம்பற்றிப் பாடிச்சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பலதிறப்பாடல்களும் படிப்பவர்களுக்கு இன்பமும் மனத்திருத்தமு மளித்தற் கேதுவாயிருப்பதுமன்றிப் பிள்ளையவர்களின் கல்வியறிவொழுக்கங்களின் றிருத்தங்களைக்காட்டுங் கண்ணாடிகள்போலவும் விளங்குகின்றன. ஆங்கில பாஷையி னுயர்தரக்கல்விப்பயிற்சிக்கிடையே தமிழ்ப்பயிற்சிக்கு அவகாசம்செய்துகொண்டு தமிழையும் நன்குகற்றுத் தமிழ்நூலியற்றி யுலகுக்குபகரிக்கும் பிள்ளையவர்களின் தமிழபிமானமும் சமரசபாவமும் பாராட்டத்தக்கன.

---

3. **வியாசத்திரட்டு**:-(இரண்டாம்பாகம்) இது, மதுரை வித்தியாபாநுப்பத்திராதிபர் ஸ்ரீமத்-மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களா லெழுதப்பெற்றது. இதில் யாவருமறிந்தொழுகுவதற்குரிய அருமைவாய்ந்த இருபத்தாறுவியாசங்கள் எல்லாமதத்தினர்க்கும்பொதுவா யெழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒவ்வொருவியாசமும் செவ்வியதமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டிருப்பதுடன் வேண்டுமிடங்களுக்கேற்ற மேற்கோளாகப் பலநூல்க்ளிலிருந்து மருமையானசெய்யுள்களும் எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால் இப்புத்தகத்தைப்படிப்பவர்கள் நல்ல தமிழ்க்கல்விப்பயிற்சியும், அறிவொழுக்கங்களுமுடையராய்ச் சபையோர்விரும்பப் பேசும் சாமர்த்தியமுமுடையராவரென்பதற் கையமில்லை. இதன்விலை அணா—12.

---

4. **வியாசத்திரட்டு**:—(முதற்பாகம்) இதுவும், மதுரை வித்தியாபாநுப்பத்திராதிபர் ஸ்ரீமத்-மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களாலெழுதப்பெற்றது. இதில், சைவசமயசம்பந்தமுள்ள முக்கியமான பன்னிரண்டுவியாசங்கள் ஆங்காங்கு வேண்டும் மேற்கோட்செய்யுட்களுடன் செவ்விய தமிழ்நடையிலெழுதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவை சைவசமயசம்பந்தமா யுபந்யாசஞ்செய்பவர்களுக்கும் சைவசமயிகளுக்கும் மிகவும் பயன்படத்தக்கன. இப்புத்தகத்தின்விலை அணா—8. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

---

5. சிலையெழுபது:—இது, வன்னியபூபதிகள்பேரிற் கம்பர் பாடியதாகவழங்கப்படும் பிரபந்தமும்,அதற்குப் பேழைக்குடி ம. துரைசாமிநாயகரவர்களியற்றிய தெளிவுரையும்சேர்த் தச்சிடப்பெற்றது. இதில் வன்னியகுலமித்திரன்பத்திராதிபர் ஆ. சுப்பிரமணியநாயகரவர்களாலெழுதப்பெற்ற கம்பர்வரலாறும் மற்றும் பலபண்டிதர்களாலெழுதப்பெற்ற சிறப்புப்பாயிரமும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. இதற்குரையெழுதிய பேழைக்குடி ம. துரைசாமிநாயகரவர்களுக்கும், இதைப் பதிப்பித்த வன்னியகுலமித்திரன்பத்திராதிபர் ஆ. சுப்பிரமணியநாயகரவர்களுக்குமுள்ள குலாபிமானம் பாராட்டத்தக்கதே. இதன்விலை அணா—6. தபாற்கூலி அணா—2. வேண்டுவோர் பதிப்பித்தோர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

---

6. விஷ்ணுஸ்தலமஞ்சரி:—இது, மயிலை ஸ்ரீமான்-கோ. பட்டாபிராமமுதலியாரவர்களால் எழுதப்பெற்றது. இதில், திவ்யதேசயாத்திரை செய்யுமவர்களுக்குபகாரமாக ஒவ்வொரு விஷ்ணுஸ்தலங்களுக்குமுள்ள பிரபாவம், மார்க்கம், வசதி-என்னும் விஷயங்களைத் தெளிவாயெழுதி, இறுதியில் மங்களாசாசனப்பாசுரத்திரட்டும், மற்றும் தெரியவேண்டிய சிலவிஷயங்களுக்கு அட்டவணையும் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இதன்விலை அணா—8. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

7. இந்தியமாதர்சரித்திரம்:—(முதற்பாகம்) இது, தமிழ்ப்பண்டிதர் V. B. வேங்கடராமசாஸ்திரிகளால் எழுதப்பட்டது. இதிலுள்ள இந்தியமாதர்சரித்திரங்கள்பலவும் கல்வி யறிவு சாமர்த்தியங்களிற் பெண்மக்களுக்கு மனம்பற்றும்படி பொதுவாயும் அளவாயும், தெளிவாயுமெழுதப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்தின்விலை அணா—5. தபாற்கூலிவேறு. வேண்டுவோர் ஆர். திருமலை அண்டு கம்பெனி, 114 பவழக்காரத்தெரு, சென்னை, என்றவிலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

---

8. சித்தர்களஞ்சியம்:—இது, கும்பகோணம் பரஞ்சோதிவைத்தியசாலைத்தலைவர் கே. எஸ். பொன்னம்பலபண்டிதரால், பலசித்தர் நூல்களிலிருந்து தத்துவம் யோகம் வைத்தியம்முதலியவற்றுக்குரிய பலவிஷயங்களைத்திரட்டி யெழுதப்பட்டுள்ளது ; சித்தர்சாஸ்திரங்கற்போர்க்குப் பயன்படத்தக்கது. இப்புத்தகம்வேண்டுவோர் விலைவிவரமுதலியன ஆக்கியோர்க்கெழுதித்தெரிக.

பத்திராதிபர்.